MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2004. szeptember 18.,
szombat

131. szám

I. kötet

Ára: 805,– Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
260/2004. (IX. 18.) Korm. r.	Az üzemanyagok jövedékiadó-mértékének időszaki csökkentéséről szóló 225/2004. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról	11280
81/2004. (IX. 18.) ESZCSM r.	Az egyes szociális szolgáltatásokat végzők képzéséről és vizsgakövetelményeiről	11280
82/2004. (IX. 18.) ESZCSM r.	Az állati eredetű élelmiszerekben található peszticid-maradék megengedhető mértékéről szóló 34/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet módosításáról	11285
135/2004. (IX. 18.) FVM r.	A fajtatiszta ebek tenyésztési szabályairól szóló 64/1998. (XII. 31.) FVM rendelet módosításáról	11295
136/2004. (IX. 18.) FVM–PM e. r.	A borászati termékek egységes bizonylatolási, nyilvántartási és elszámolási rendjéről szóló 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelet módosításáról	11297
137/2004. (IX. 18.) FVM r.	A Nemzeti Vidékfejlesztési Terv kihirdetéséről, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggésben a kedvezőtlen adottságú területek és az azokhoz tartozó települések megállapításáról*	11312
107/2004. (IX. 18.) GKM–ESZCSM e. r.	A polgári repülőegészségügyi feladatok ellátásáról, valamint a tengerészek szervezeti alkalmasságának vizsgálatáról szóló 17/1969. (Közl. Ért. 13.) KPM–EüM együttes utasítás hatályon kívül helyezéséről	11312
108/2004. (IX. 18.) GKM–IHM e. r.	Egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről	11313
109/2004. (IX. 18.) GKM–HM e. r.	Egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről	11313
110/2004. (IX. 18.) GKM–KvVM e. r.	Az útárkoknak vízelvezetésre történő felhasználásáról szóló 21/1968. (Közl. Ért. 9.) KPM–OVF együttes utasítás hatályon kívül helyezéséről	11313
111/2004. (IX. 18.) GKM r.	A közlekedési, hírközlési és vízügyi szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 32/1995. (XII. 30.) KHVM rendelet módosításáról	11314
112/2004. (IX. 18.) GKM r.	Egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről	11321
	Helyesbítés	11322

* A rendelet 2. és 3. számú mellékletét a Magyar Közlöny 2004. évi 131. számának II. kötete tartalmaza, melyet az érintett előfizetők kérésre megkapnak (telefon: 266-9290/237 és 238 mellék; fax: 338-4746; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357).

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 260/2004. (IX. 18.) Korm. rendelete

az üzemanyagok jövedékiadó-mértékének időszaki csökkentéséről szóló 225/2004. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 129. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában kapott felhatalmazás alapján az üzemanyagok jövedékiadó-mértékének időszaki csökkentéséről szóló 225/2004. (VII. 24.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítja:

1. §

Az R. 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Jöt. 128/A. §-a szerinti, a 2004. év 37. és 38. hetének hétfőjére vonatkozó gázolaj átlagárak számtani átlagának literenkénti 233,91 Ft-os nagyságrendje alapján a Jöt. 52. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában megjelölt gázolaj esetében az ott meghatározott jövedéki adómérték literenként 2,40 Ft-tal csökken, a gázolaj jövedéki adó mértéke 82 600 Ft/ezer liter”.

2. §

E rendelet a kihirdetését követő 2. napon lép hatályba, egyidejűleg az üzemanyagok jövedékiadó-mértékének időszaki csökkentéséről szóló 225/2004. (VII. 24.) Korm. rendelet módosításáról szóló 256/2004. (IX. 11.) Korm. rendelet hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Gyurcsány Ferenc s. k.

A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter 81/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendelete

az egyes szociális szolgáltatásokat végzők képzéséről és vizsgakövetelményeiről

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. §-a (2) bekezdésének *k)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

I. Rész

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A rendelet alkalmazási köre

1. §

E rendelet alkalmazási köre

a) a családsegítés vonatkozásában az adósságkezelési tanácsadó,

b) a támogató szolgálat vonatkozásában:

ba) a támogató szolgálat-vezető,

bb) a személyi segítő,

bc) a személyszállító,

c) a falu- és tanyagondnoki szolgálat vonatkozásában a falu- és tanyagondnoki,

d) a közösségi pszichiátriai ellátás vonatkozásában:

da) a közösségi koordinátor,

db) a közösségi gondozó,

e) az utcai szociális munka vonatkozásában:

ea) az utcai szociális koordinátor,

eb) az utcai szociális gondozó

képzésre terjed ki (a továbbiakban együtt: képzés).

A képzésre vonatkozó általános szabályok

2. §

(1) A képzés térítésköteles. A képzést a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet (a továbbiakban: Intézet) szervezi.

(2) A képzés a szociális ágazat irányítását végző miniszter által jóváhagyott oktatási program (a továbbiakban: oktatási program) alapján történik.

(3) Az Intézet a képzést maga végzi, vagy ezzel – képzési megállapodás keretében – olyan más intézményt is megbízhat, amely

a) a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 9. §-ában foglalt nyilvántartásban szereplő, akkreditált intézmény,

b) a képzés helyét és tárgyi feltételeit biztosítani képes,

c) a képzési programot az oktatási programnak megfelelően készítette el,

d) a képzésben résztvevő oktatók képesítése és a felhasználni kívánt szakmai segédanyag minősége alapján a képzés megfelelő színvonalát biztosítani képes,

e) a képzésben résztvevő oktatóknak az Intézet által évente szervezett szakmai konzultáción való részvételét biztosítja.

(4) A (3) bekezdésben foglalt képzési megállapodás érvényességéhez a szociális ágazat irányítását végző minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) jóváhagyása szükséges.

3. §

A minisztérium a képzésekkel kapcsolatosan minden év februárjában közleményt jelentet meg hivatalos lapjában, amely tartalmazza a jelentkezéssel, képzéssel kapcsolatos tudnivalókat, így különösen a képzés helyét, időpontját, a jelentkezési díjat és a képzési térítési díjat.

4. §

(1) A jelentkező a képzésen való részvételi szándékát az *1. számú melléklet* szerinti jelentkezési lapnak az Intézethez történő megküldésével jelzi.

(2) A jelentkezés elfogadásának feltétele a jelentkezési díj megfizetése.

(3) Az Intézet a jelentkezés elfogadása esetén a jelentkező részére – a jelentkezési lap beérkezését követő 30 napon belül – a *2. számú mellékletben* foglalt igazolást állítja ki, és tájékoztatást ad a képzéssel kapcsolatos tudnivalókról, így különösen a vizsgakövetelményekről.

(4) A (2) bekezdésben foglalt összeg csak abban az esetben igényelhető vissza, ha a jelentkező beiskolázását az Intézet a (3) bekezdésben foglalt igazolás kiállítását követő 1 éven belül nem biztosítja.

(5) Az Intézet a jelentkezőket – az 1. számú melléklet 3. pontjának figyelembevételével – úgy osztja el a képzést végző intézmények (a továbbiakban: képzőhely) között, hogy a képzőhely és a jelentkező lakóhelye egymáshoz a lehető legközelebb legyen.

5. §

(1) A képzőhely és a képzésen résztvevő személy a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 20. §-ában foglalt felnőttképzési szerződést köt.

(2) A képzőhely köteles a felnőttképzési szerződést 5 évig megőrizni.

6. §

(1) A minisztérium ellenőrzi, hogy a képzések megfelelnek-e az oktatási programban, illetve az e rendeletben foglaltaknak.

(2) Az Intézet a minisztérium részére minden év január 31-éig beszámolót készít az előző évben lebonyolított képzésekről.

7. §

(1) A képzésen az vehet részt, aki az 1. §-ban meghatározott munkakörnek a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendeletben foglalt képesítési előírásait egyebekben teljesíti.

(2) A képzésen résztvevő személy – legalább 15 és legfeljebb 30 fős csoportban – elméleti és gyakorlati oktatáson vesz részt.

8. §

(1) A képzésen résztvevő személy

a) ha az oktatási program ezt előírja, az egyes tantárgyakból szóbeli és/vagy írásbeli vizsgát,

b) a képzés végén szóban vagy írásban záróvizsgát

tesz.

(2) A záróvizsga időpontját a képzés utolsó napját követő 15. és 60. nap között kell meghatározni.

(3) A képzőhely a záróvizsga időpontjáról legalább 30 nappal korábban tájékoztatja a képzésen résztvevő személyt.

9. §

(1) A képzésen résztvevő személy – ha az oktatási program ezt előírja – szakmai dolgozatot készít, és azt a záróvizsgán megvédi.

(2) A szakmai dolgozatot legalább 15 nappal a záróvizsgát megelőzően be kell nyújtani a képzőhely felé.

(3) Záróvizsgára az bocsátható, aki

a) a képzési programban megállapított kötelező óraszámnak

aa) elméleti oktatás esetén legalább a 80%-át, az adósságkezelési tanácsadó képzés vonatkozásában legalább a 90%-át,

ab) gyakorlati oktatás esetén a 100%-át,

b) tantárgyi vizsgakötelezettségét,

c) szakmai dolgozat-írási kötelezettségét

teljesítette.

10. §

(1) A képzésen résztvevő személy 3 tagú vizsgabizottság előtt záróvizsgát tesz.

(2) A vizsgabizottság elnökét az Intézet delegálja.

(3) A záróvizsgát a vizsgabizottság
a) kiválóan megfelelt,
b) jól megfelelt,
c) megfelelt,
d) nem felelt meg
minősítéssel értékeli.

(4) Az Intézet a sikeres záróvizsgát követően – a képzőhely által kiállított igazolás alapján – a képzésen résztvevő személy részére a *3. számú melléklet* szerinti tanúsítványt állítja ki.

II. Rész

AZ EGYES KÉPZÉSEKRE VONATKOZÓ SPECIÁLIS SZABÁLYOK

Az adósságkezelési tanácsadó képzés

11. §

(1) Az adósságkezelési tanácsadó képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése az egyes pénzbeli szociális ellátások folyósításának és elszámolásának szabályairól szóló 30/1993. (II. 17.) Korm. rendelet 1/B. §-ának (3) bekezdésében foglalt feladatok ellátására.

(2) A képzés kötelező óraszáma 100 óra, ebből
a) 70 óra elméleti oktatás,
b) 30 óra gyakorlati oktatás.

A támogató szolgálattal kapcsolatos képzések

12. §

(1) A támogató szolgálat-vezető képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 39/A. §-ának (1) bekezdésében foglalt feladatok ellátásának szervezésére, irányítására.

(2) A képzés kötelező óraszáma 240 óra, ebből
a) 160 óra elméleti oktatás,
b) 80 óra gyakorlati oktatás.

13. §

(1) A személyi segítő képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 39/A. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában foglalt feladatok ellátására.

(2) A képzés kötelező óraszáma 240 óra, ebből
a) 160 óra elméleti oktatás,
b) 80 óra gyakorlati oktatás.

14. §

(1) A személyszállító képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 39/A. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában foglalt feladatok ellátására.

(2) A képzés kötelező óraszáma 68 óra, ebből
a) 60 óra elméleti oktatás,
b) 8 óra gyakorlati oktatás.

A falu- és tanyagondnoki képzés

15. §

(1) A falu- és tanyagondnoki képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 39. §-ának (1)–(4) bekezdéseiben foglalt feladatok ellátására.

(2) A képzés kötelező óraszáma 260 óra, ebből
a) 180 óra elméleti oktatás,
b) 80 óra gyakorlati oktatás.

A közösségi pszichiátriai ellátással kapcsolatos képzések

16. §

(1) A közösségi pszichiátriai koordinátor képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 39/G. §-ának (3) bekezdésében és 39/H. §-ában foglalt feladatok ellátására.

(2) A közösségi pszichiátriai gondozó képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 39/F. §-ának (2) bekezdésében foglalt feladatok ellátására.

(3) Az (1)–(2) bekezdésekben foglalt képzések kötelező óraszáma 360 óra, ebből

a) 180 óra elméleti oktatás,

b) 180 óra gyakorlati oktatás.

Az utcai szociális munkával kapcsolatos képzések

17. §

(1) Az utcai szociális koordinátor képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 104. §-ának (1)–(3) bekezdéseiben és a 104/A. § (4) bekezdésében foglalt feladatok ellátására.

(2) Az utcai szociális gondozó képzés célja a képzésen résztvevő személy felkészítése a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 104. §-ának (1)–(3) bekezdéseiben foglalt feladatok ellátására.

(3) Az (1)–(2) bekezdésekben foglalt képzések kötelező óraszáma 200 óra, ebből

a) 120 óra elméleti oktatás,

b) 80 óra gyakorlati oktatás.

18. §

(1) E rendelet 2005. január 1-jén lép hatályba.

(2) Az e rendelet hatálybalépését megelőzően azonos szakmai tartalommal – a minisztérium vagy az Intézet szervezésében vagy engedélyével – folytatott, illetve szervezett képzés az e rendeletben foglalt képzéssel egyenértékű.

(3) A 2. § (3) bekezdésének *a)* pontjában foglalt feltételt – az akkreditáció vonatkozásában – 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

Dr. Kökény Mihály s. k.,
egészségügyi, szociális és családügyi miniszter

1. számú melléklet a 81/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendelethez

JELENTKEZÉSI LAP
szociális szolgáltatásokat végzők képzésére

1. Személyes adatok:

Jelentkező neve: .....

Születési hely: .....

Születési idő: ..... év ..... hónap ..... nap

Anyja neve: .....

Értesítési cím, telefonszám: .....

.....

2. A képzések közül az alábbira jelentkezem*:

☐ adósságkezelési tanácsadó képzés

☐ támogató szolgálat-vezető képzés

☐ személyi segítő képzés

☐ személyszállító képzés

☐ falu- és tanyagondnoki képzés

☐ közösségi koordinátor képzés

☐ közösségi gondozó képzés

☐ utcai szociális munkás képzés

☐ utcai szociális gondozó képzés

* A Jelentkezési laphoz mellékelni kell a választott képzésnek megfelelő munkakör 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendeletben foglalt képesítési előírásainak teljesítését igazoló dokumentumok másolatát.

3. A képzést az alábbi képzőhelyen kívánom elvégezni: .....
.....

Ha vállalja, hogy a jelentkezését átirányítsák, amennyiben a választott helyszínen az adott időszakban nem indul képzés, adja meg alkalmassági sorrendben az átirányítás helyszíneit:
1. .....
2. .....
3. .....

Kelt ....., ... év ..... hónap ..... napján.

.....
jelentkező aláírása

2. számú melléklet a 81/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendelethez

IGAZOLÁS

Szociális szolgáltatásokat végzők képzésére való jelentkezésről

Név: .....
Születési hely: .....
Születési idő: .....
Anyja neve: .....

A Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet nevében hivatalosan igazolom, hogy fent nevezett személy ..... képzésre ..... év ..... hó ..... napján jelentkezett, a ..... Ft összegű jelentkezési díjat megfizette, a jelentkezése elfogadásra került.

A képzést lebonyolító képzőhely: .....
.....
A képzés helyszíne: .....
A képzés kezdésének várható időpontja: .....
A képzés befejezésének várható időpontja: .....

Jelen igazolás a kiállítástól számított két évig érvényes.

Kelt ....., ... év ..... hó ..... napján

P. H.

.....
aláírás

3. számú melléklet a 81/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendelethez

Szám:

TANÚSÍTVÁNY

.....

részére,

aki ..... év ..... hó ..... napján ..... településen született, anyja neve: .....,

a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet által szervezett,
a 81/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendeletben foglalt feltételeknek megfelelően szervezett

.....

képzést elvégezte.

A vizsgabizottság előtt ..... minősítéssel záróvizsgát tett.

A tanúsítvány a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet nyilvántartásába a ..... szám alatt bejegyzésre került.

Kelt ....., ... év ..... hó ..... napján.

P. H.

..... a képző intézmény vezetője

..... a vizsgabizottság elnöke

Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter 82/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendelete

az állati eredetű élelmiszerekben található peszticid-maradék megengedhető mértékéről szóló 34/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet módosításáról

Az élelmiszerekről szóló 2003. évi LXXXII. törvény 20. §-ának (10) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel egyetértésben az alábbiakat rendelem el:

1. §

Az állati eredetű élelmiszerekben található peszticid-maradék megengedhető mértékéről szóló 34/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet 3. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Vojnik Mária s. k.,
egészségügyi, szociális és családügyi minisztériumi politikai államtitkár

Melléklet
a 82/2004. (IX. 18.) ESZCSM rendelethez

[3. számú melléklet
a 34/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelethez]

A növényi és állati eredetű élelmiszerek peszticid-maradék szintjének hatósági ellenőrzésére történő mintavétel szabályai

Az alábbi előírások nem érintik az állati eredetű élelmiszerekben előforduló, egészségre ártalmas maradékanyagok monitoring vizsgálati rendjéről szóló 10/2002. (I. 23.) FVM rendeletben meghatározott mintavételi stratégiát, mintavételi szinteket és gyakoriságot.

1. Célkitűzés

A gyümölcsben és zöldségben, illetve azok felületén, valamint az állati eredetű termékben található peszticid-maradék mértékének hatósági ellenőrzésére történő mintavételi eljárás célja, hogy az analízis céljára valamely tételből kivett reprezentatív minta tegye lehetővé a peszticid-maradékokra megállapított határértékeknek (MRL) való megfelelőség megállapítását.

2. Alapelvek

Az állati eredetű termékekre vonatkozóan a 2. számú mellékletben, a növényi eredetű termékekre vonatkozóan a növényekben, a növényi termékekben és a felületükön megengedhető növényvédőszer-maradék mértékéről szóló 5/2002. (II. 22.) EüM–FVM együttes rendelet 1. számú mellékletében meghatározott MRL értékek a helyes mezőgazdasági gyakorlat és a kockázatbecslés (toxikológia, élelmiszer-fogyasztás) adatain alapulnak.

A növényre, tojásra, tejtermékre meghatározott MRL a kezelt termék több egységéből származó, a tétel átlagos szermaradék szintjét reprezentáló összetett mintában várható legmagasabb értéket veszi figyelembe. Az emlős- és baromfihúsra meghatározott MRL az egyedileg kezelt állatok szöveteiben várható legmagasabb értéket veszi figyelembe.

Ennek megfelelően az emlős- és baromfihús határérték egyetlen egyedi mintából nyert mintára, a növényi termék, tojás- és tejtermék MRL értéke 1–10 egyedi mintából nyert összetett átlagmintára vonatkozik.

3. Fogalommeghatározások

3.1. Analitikai rész

A szermaradék koncentráció mérésére szolgáló reprezentatív mennyiségű anyag, amely az analitikai mintából származik.

Megjegyzés:

Az analitikai rész kivételére mintavételi eszköz használható.

3.2. Analitikai minta

A laboratóriumi mintából a termék vizsgálandó részének elkülönítése után keveréssel, aprítással, finomra darabolással stb. analízisre előkészített anyag arra a célra, hogy a lehető legkevesebb mintavételi hibával ebből vegyék ki az analitikai részeket.

Megjegyzés:

Az analitikai minta elkészítésének tükröznie kell az MRL megállapításához használt eljárást, és így a termék analizálandó része tartalmazhat általában nem fogyasztott részeket.

3.3. Átlagminta/egyesített minta

Az emlős- és baromfihús termékek kivételével a tételből vett egyedi minták összetett és jól elkevert együttese. Emlős- és baromfihús esetében az egyedi minta egyenértékűnek tekintendő az átlagmintával.

Megjegyzés:

a) Az egyedi mintáknak elegendő anyagot kell tartalmazniuk ahhoz, hogy minden laboratóriumi minta kivonható legyen az átlagmintából.

b) Amennyiben az egyedi minta (minták) gyűjtése során már különálló laboratóriumi mintákat készítenek, az átlagminta a laboratóriumi minták fogalmi összege a tételből történő mintavétel során.

3.4. Laboratóriumi minta

Az átlagmintából származó reprezentatív mennyiségű anyag, amelyet a laboratóriumnak küldenek.

Megjegyzés:

a) A laboratóriumi minta lehet az átlagminta egy része vagy egésze.

b) A laboratóriumi minta (minták) elkészítéséhez az egységeket nem szabad darabolni vagy összetörni, kivéve az egységek felosztásának a 3. táblázatban meghatározott eseteit.

c) Laboratóriumi másodminták is készíthetők.

3.5. Tétel

Adott élelmiszer adott időben szállított mennyisége, amely a mintavevő személy tudomása vagy feltételezése szerint azonos jellemzőkkel rendelkezik a származásra, előállítóra, fajtára, csomagolóra, csomagolás típusára, jelölésre, szállítóra stb. vonatkozóan.

Gyanús tétel az, amelynek a szermaradék tartalma feltételezhetően túl magas. Nem gyanús tétel az, amelynél nincs ok feltételezni, hogy szermaradék tartalma túl magas.

Megjegyzés:

a) Amennyiben a szállítmány felismerhetően különböző termelőktől stb. származó tételekből áll, minden egyes tételt külön-külön kell kezelni.

b) Egy szállítmány egy vagy több tételből állhat.

c) Amennyiben egy nagy szállítmányban az egyes tételek méretét vagy határát nem határozták meg egyértelműen, minden egyes vagon-, teherautó-, hajó-, rámpa- stb. sorozat különálló tételnek tekinthető.

d) Egy tétel keverhető például osztályozás vagy feldolgozási, gyártási folyamat szerint.

3.6. Egyedi minta

Egy tétel egy helyéről vett egy vagy több egység.

Megjegyzés:

a) A tétel helyét – ahonnan az egyedi mintát veszik – lehetőleg véletlenszerűen kell kiválasztani, azonban amikor ez fizikailag kivitelezhetetlen, a tétel hozzáférhető részeinek véletlenszerű helyéről kell kiválasztani.

b) Az egyedi mintához szükséges egységek számát a laboratóriumi minták legkisebb szükséges méretéből és számából kell meghatározni.

c) A növényi termékek, tojás- és tejtermékek esetében, amennyiben a tételből egynél több egyedi mintát vesznek, ezek mindegyikének az átlagminta körülbelül hasonló részét kell alkotnia.

d) Az egyedi minta (minták) gyűjtésekor laboratóriumi másodmintákat lehet az egységekből véletlenszerű elosztással képezni azokban az esetekben, amikor az egységek közepes vagy nagy méretűek, és az átlagminta keverése nem tenné a laboratóriumi mintá(ka)t reprezentatívabbá, vagy amikor az egységek (pl. tojás, bogyós gyümölcs) megsérülnének a keveréstől.

e) Amennyiben a tétel be- vagy kirakodása során bizonyos időközönként vesznek egyedi mintákat, úgy a mintavételi „hely” egy időpont.

f) Az egyedi minta (minták) elkészítéséhez az egységeket nem szabad darabolni vagy összetörni, kivéve az egységek felosztásának a 3. táblázatban meghatározott eseteit.

3.7. Minta

Egységek sokaságából kiválasztott egy vagy több egység, vagy egy nagyobb mennyiségű anyagból kiválasztott anyagrész. Ezen ajánlások alkalmazásában a reprezentatív minta a tételt, az átlagmintát, az állatot stb. hivatott reprezentálni a peszticid-maradék tartalom tekintetében és nem feltétlenül más sajátosságok tekintetében.

3.8. Mintavétel

A minták kivételére és képzésére használt eljárás.

3.9. Mintavételi eszköz

a) Az egyedi mintának túl nagy méretű ömlesztett anyagból, csomagokból (mint pl. sajthengerek, nagy sajtok) vagy emlős- vagy baromfihús egységekből történő kivételére használt eszköz mint például az adagolókanál, sajtkanál, fúróeszköz, kés vagy dárda.

b) A laboratóriumi minta átlagmintából történő készítéséhez vagy az analitikai rész analitikai mintából történő elkészítéséhez használt eszköz mint például a rekeszes mintakisebbítő adagolódoboz.

Megjegyzés:

a) A különleges mintavételi eszközöket szabványok határozzák meg.

b) Egyes anyagok esetében a mintavételt végző személy keze tekinthető mintavételi eszköznek.

3.10. Mintavevő személy

A mintavételi eljárásokban jártas személy, aki megfelelő engedéllyel rendelkezik a mintavétel végzésére, amennyiben ez követelmény.

Megjegyzés:

A mintavételt végző személy felelős a laboratóriumi minta (minták) elkészítéséhez, csomagolásához és szállításához vezető és azokat magában foglaló eljárásért. A mintavételt végző személynek tudomásul kell vennie, hogy a meghatározott mintavételi eljárásokat következetesen be kell tartania, gondoskodnia kell a mintákra vonatkozó teljes körű dokumentációról, és szorosan együtt kell működnie a laboratóriummal.

3.11. Mintanagyság

A mintát alkotó egységek száma vagy az anyag mennyisége.

3.12. Egység

A tétel legkisebb különálló része, amelyet az egyedi mintából vagy annak egy részéből vesznek ki.

Megjegyzés:

Az egységeket a következőképpen kell meghatározni:

a) Friss gyümölcs és zöldség. Minden egyes egész gyümölcs, zöldség vagy ezek jellegzetes fürtjei (pl. szőlő) egy egységet képez, kivéve azokat az eseteket, amikor ezek kicsik. A csomagolt kisméretű termékek egységei a *d)* pont szerint határozhatók meg. Amennyiben az anyag károsítása nélkül mintavételi eszköz használható, ennek segítségével képezhető egység. Különálló tojást, friss gyümölcsöt vagy zöldséget nem szabad darabolni vagy eltörni az egységek létrehozása érdekében.

b) Nagy állatok vagy ezek részei vagy szervei. A meghatározott rész vagy szerv egy része vagy egésze alkotja az egységet. Részeket vagy szerveket lehet levágni egységek képzése érdekében.

c) Kis állatok vagy ezek részei vagy szervei. Minden egyes egész állat vagy teljes állati rész vagy szerv alkothat egységet. A csomagoltak esetében az egységek a *d)* pont szerint határozhatók meg. Amennyiben a szermaradékok károsítása nélkül használható mintavételi eszköz, ennek segítségével képezhető egység.

d) Csomagolt anyagok. A legkisebb különálló csomag tekinthető egységnek. Amennyiben a legkisebb különálló csomagok nagyon nagyok, ömlesztett formában kell belőlük mintát venni az *e)* pont szerint. Amennyiben a legkisebb különálló csomagok nagyon kicsik, egy göngyöleg csomag képezheti az egységet.

e) Ömlesztett anyagok és nagy csomagok (mint pl. sajthengerek stb.), amelyek önmagukban túl nagyok ahhoz, hogy egyedi minták lehessenek. Az egységeket mintavételi eszközzel képezik.

4. Mintavételi eljárások

4.1. Betartandó óvintézkedések

Minden szakaszban meg kell akadályozni a minták beszennyeződését és sérülését, mert ezek hatással lehetnek

az analitikai eredményekre. Minden, a határérték betartására irányuló ellenőrzésnek alávetett tételből külön mintát kell venni.

4.2. Egyedi minta vétele

A tételből a vizsgálathoz szükséges egyedi minták legkisebb számát a gyanús emlős- és baromfihús-tétel esetében az 1. vagy a 2. táblázatból határozzák meg. Amennyire ez a gyakorlatban kivitelezhető, minden egyes egyedi mintát a tétel véletlenszerűen kiválasztott helyéről kell venni. Az egyedi mintáknak elegendő anyagot kell tartalmazniuk ahhoz, hogy a szükséges laboratóriumi minta (minták) rendelkezésre álljon (álljanak) a tételből.

1. táblázat

A vizsgálathoz szükséges egyedi minták legkisebb száma tételenként

	A vizsgálathoz szükséges egyedi minták legkisebb száma tételenként
a) Emlős- és baromfihús	
Nem gyanús tétel	1
Gyanús tétel	A 2. táblázat szerint meghatározva
b) Egyéb termékek	
ba) Feltehetően jól elkevert vagy homogén csomagolt vagy ömlesztett termékek	1 (Egy tétel keverhető például osztályozás vagy feldolgozási eljárások útján)
bb) Nem feltétlenül jól elkevert vagy homogén csomagolt vagy ömlesztett termék	A nagy egységekből és kizárólag növényi eredetű élelmiszer-alapanyagokból álló termékek esetén az egyedi minta legkisebb számának meg kell egyeznie a laboratóriumi mintához szükséges egységek legkisebb számával (l. 4. táblázatot).
vagy:	
A tétel tömege kg-ban	
< 50	3
50–500	5
> 500	10
vagy:	
Dobozok, kartondobozok vagy más tartályok száma a tételben	
1–25	1
26–100	5
100	10

2. táblázat

Az emlős- és baromfihús tételből legalább egy szermaradék határértéket meghaladó minta adott valószínűséggel történő kivételéhez szükséges véletlenszerűen kiválasztott egyedi minták száma a tételben a határértéket meghaladó szermaradékok adott előfordulási gyakorisága esetén

A határértéket meghaladó szermaradékok gyakorisága a tételben	A határértéket meghaladó szermaradék észleléséhez szükséges minták legkisebb száma (n_0) az alábbi valószínűség mellett:		
%	90%	95%	99%
90	1	–	2
80	–	2	3
70	2	3	4
60	3	4	5
50	4	5	7
40	5	6	9
35	6	7	11
30	7	9	13
25	9	11	17
20	11	14	21
15	15	19	29
10	22	29	44
5	45	59	90
1	231	299	459
0,5	460	598	919
0,1	2301	2995	4603

Megjegyzések:

a) A táblázat véletlenszerű mintavételt feltételez.

b) Azokban az esetekben, amikor az egyedi minták 2. táblázatban feltüntetett száma nagyobb, mint a teljes tétel egységeinek körülbelül 10%-a, a vizsgálathoz szükséges egyedi minták száma kevesebb is lehet, és a következőképpen kell kiszámolni:

$$n = n_0/((1 + (n_0 - 1))/N)$$

ahol

n = a vizsgálathoz szükséges egyedi minták minimális száma

n_0 = az egyedi mintáknak a 2. táblázatban megadott száma

N = egyedi mintát képező egységek száma a tételben.

c) Amennyiben egyetlen egyedi mintát vesznek, valamely határérték-túllépés észlelésének valószínűsége hasonló a határértéket meghaladó szermaradékok előfordulásának gyakoriságával.

d) Pontos vagy alternatív valószínűségek, vagy a határérték meghaladásának más gyakorisága esetén, a kiveendő minták számát az alábbi képletből lehet kiszámolni:

$$1 - p = (1 - i)^n$$

ahol p a határértéket meghaladó szermaradékok előfordulásának a valószínűsége és i a gyakorisága a tételben (mindkettő törtként és nem százalékban kifejezve), és n a minták száma.

4.3. Az átlagminta előkészítése

Az emlős- és baromfihús esetén követendő eljárásokat a 3. táblázat tartalmazza. Minden egyes egyedi minta különálló mintának tekintendő.

A növényi termékek, tojás- és tejtermékek esetén követendő eljárásokat a 4. és az 5. táblázat tartalmazza. Az átlagminta képzésekor – amennyiben kivitelezhető – az egyedi mintákat egyesíteni kell, és jól el kell keverni.

Amennyiben az átlagminta képzésére a keverés nem alkalmas vagy kivitelezhetetlen, a következő alternatív eljárás követhető. Amennyiben az átlagminta keverése vagy felosztása során az egységek károsodhatnak (és ez hatással lehet a szermaradékokra), vagy amikor a nagy egységek nem keverhetők a szermaradékok egyenletesebb elosztása érdekében, az egységekből – az egyedi minta vételekor – laboratóriumi másodmintákat kell véletlenszerű elosztással képezni. Ebben az esetben a használandó eredmény az elemzett laboratóriumi mintákból nyert érvényes eredmények átlaga.

3. táblázat

Emlős- és baromfihús: az egyedi minták leírása és a laboratóriumi minták legkisebb mennyisége

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mennyisége
Állati eredetű élelmiszer-alapanyagok				
1.	Emlősök húsa *Megjegyzés:* a zsírban oldódó peszticidek MRL értékének érvényességéhez a mintákat az alábbi 2. rész szerint kell venni.			
1.1.	Nagyemlősök, egész hasított test vagy hasított féltest, általában 10 kg	Szarvasmarha, juh, sertés	A rekeszizom egésze vagy része, szükség szerint a nyaki izommal kiegészítve	0,5 kg
1.2.	Kisemlősök, egész hasított test	Nyúl	Egész hasított test vagy hátsó negyed	0,5 kg bőr nélkül, csontozva
1.3.	Emlős-húsrészek, ömlesztett, friss/hűtött/fagyasztott, csomagolt vagy egyéb	Negyed, bordaszeletek, hússzelet, lapocka	Egész egység(ek) vagy egy nagy egység egy része	0,5 kg csontozva
1.4.	Emlős-húsrészek, ömlesztett, fagyasztott	Negyed, bordaszeletek	Vagy egy tartály fagyasztott keresztmetszete vagy egyedi húsrészek egésze (vagy része)	0,5 kg csontozva
2.	Emlősök zsírja, beleértve a hasított test zsírját *Megjegyzés:* a 2.1., a 2.2. és a 2.3. részben leírt módon vett zsírminták használhatók – a zsír vagy az egésztermék tekintetében – a vonatkozó MRL értékeknek való megfelelés megállapítására.			
2.1.	Nagyemlősök, vágáskor, egész hasított test vagy hasított féltest, általában 10 kg	Szarvasmarha, juh, sertés	Vese, hasi vagy bőr alatti zsír, egy állatból kivágva	0,5 kg
2.2.	Kisemlősök, vágáskor, egész hasított test vagy hasított féltest, < 10 kg		Hasi vagy bőr alatti zsír, egy vagy több állatból	0,5 kg

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mennyisége
2.3.	Emlős-húsrészek	Láb, bordaszelet, hússzelet	Vagy láthatóan különálló zsír, egység(ek)ről leválasztva, vagy egész egység(ek) vagy egész egység(ek) részei, ahol a zsír nem választható le	0,5 kg 2 kg
2.4.	Emlősök ömlesztett zsírszövete		Legalább három helyről, mintavételi eszközzel vett egységek	0,5 kg
3.	Emlősök belsőségei			
3.1.	Emlősök mája, friss, hűtött, fagyasztott		Egész máj(ak) vagy a máj része	0,4 kg
3.2.	Emlősök veséje, friss, hűtött, fagyasztott		Egy vagy mindkét vese, egy vagy két állatból	0,2 kg
3.3.	Emlősök szíve, friss, hűtött, fagyasztott		Egész szív(ek), vagy ha nagy, csak a szívkamra része	0,4 kg
3.4.	Egyéb emlős belsőségek, friss, hűtött, fagyasztott		Egy vagy több állatból rész- vagy egész egység, vagy mélyhűtött ömlesztett termékből vett keresztmetszet	0,5 kg
4.	Baromfihús *Megjegyzés:* a zsírban oldódó peszticidek MRL értékek érvényességéhez a mintákat az alábbi 5. rész szerint kell venni.			
4.1.	Madár, nagyméretű hasított test, > 2 kg	Pulyka, liba, kakas, kappan és kacsa	Comb, láb és más barna hús	0,5 kg bőr nélkül, csontozva
4.2.	Madár, közepes méretű hasított test, 500 g–2 kg	Tyúk, gyöngytyúk, csirke	Comb, láb és más barna hús, legalább három madárból	0,5 kg bőr nélkül, csontozva
4.3.	Madár, kisméretű hasított test, a hasított tömege < 500 g	Fürj, galamb	Hasított testek, legalább hat madárból	0,2 kg izomszövet
4.4.	Madár részei, friss, hűtött, fagyasztott, kis- vagy nagykereskedelmi árusításra csomagolva	Láb, negyed, mellhús és szárny	Csomagolt egységek vagy egyedi egységek	0,5 kg bőr nélkül, csontozva
5.	Baromfizsír, beleértve a hasított test zsírját *Megjegyzés:* az 5.1. és az 5.2. részben leírt módon vett zsírminták használhatók – a zsír vagy az egész termék tekintetében – a vonatkozó MRL értékeknek való megfelelés megállapítására.			
5.1.	Madarak vágáskor, egész hasított test vagy annak része	Csirke, pulyka	Hasi zsír egységei, legalább három madárból	0,5 kg
5.2.	Madár-húsrészek	Láb, mellizom	Vagy láthatóan különálló zsír, egység(ek)ről leválasztva vagy egész egység(ek) vagy egész egység(ek) részei, ahol a zsír nem választható le	0,5 kg 2 kg
5.3.	Ömlesztett madár-zsírszövet		Legalább három helyről, mintavételi eszközzel vett egységek	0,5 kg
6.	Baromfibelsőségek			
6.1.	Ehető madárbelsőségek, kivéve liba- és kacsamáj, valamint hasonló nagy értékű termékek		Egységek legalább hat madárból vagy keresztmetszet egy tartályból	0,2 kg

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mennyisége
6.2.	Liba- és kacsamáj, valamint hasonló nagy értékű termékek		Egységek egy madárból vagy tartályból	0,05 kg
Állati eredetű feldolgozott élelmiszerek				
7.	Állati eredetű feldolgozott élelmiszer, szárított hús Állati eredetű származtatott ehető termékek, feldolgozott állati zsiradék, beleértve a kiolvasztott zsírt és a lefejtett zsírt Állati eredetű, és általában előrecsomagolt és – főzés után vagy főzés nélkül – fogyasztásra kész élelmiszer-készítmények (egyetlen összetevő), közepes vagy kis mennyiségű összetevőkkel mint például aromaanyagok, fűszerek és ízesítőszerek, vagy anélkül csomagolva Állati eredetű élelmiszer-készítmények (több összetevő) mind állati, mind növényi eredetű összetevőket tartalmazó, több összetevőből álló élelmiszerek, amennyiben az állati eredetű összetevő(k) van(nak) túlsúlyban			
7.1.	Emlős vagy madár eredetű, darabolt, főzött, tartósított, szárított, kiolvasztott, vagy más módon feldolgozott termékek, beleértve a több összetevőből álló termékeket	Sonka, kolbász, darált marhahús, csirkepástétom	Csomagolt egységek vagy egy tartályból vett reprezentatív keresztmetszet, vagy mintavételi eszközzel vett egységek (amennyiben van, lével együtt)	0,5 kg vagy 2 kg, ha a zsírtartalom < 5%

[1] Élelmiszerek EK osztályozása: a 93/57/EK irányelvvel (HL L 211., 1993. 08. 23., 1. o.) módosított 86/362/EGK irányelv I. melléklete és az ugyancsak a 93/57/EK irányelvvel módosított 86/363/EGK irányelv I. melléklete, továbbá a 95/38/EK irányelvvel (HL L 197., 1995. 08. 22., 14. o.) módosított 90/642/EGK irányelv I. melléklete.

4. táblázat

Növényi termékek: az egyedi minták és a laboratóriumi minták legkisebb mérete

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mérete
Növényi eredetű élelmiszer-alapanyagok				
1.	Minden friss gyümölcs Minden friss zöldség, beleértve a burgonyát és a cukorrépát, és kivéve a fűszernövényeket			
1.1.	Kisméretű friss termékek, az egységek tömege általában < 25 g	Bogyós gyümölcsök, borsó, olajbogyó	Egész egységek vagy csomagok, vagy mintavételi eszközzel vett egységek	1 kg
1.2.	Közepes méretű friss termékek, az egységek általában 25–250 g tömegűek	Alma, narancs	Egész egységek	1 kg (legalább 10 egység)
1.3.	Nagyméretű friss termékek, az egységek tömege általában 250 g	Káposzta, uborka, szőlő (fürt)	Egész egység(ek)	2 kg (legalább 5 egység)
2.	Hüvelyesek	Száraz bab, száraz borsó,		1 kg
	Gabona-magvak	Rizs, búza		1 kg
	Héjas gyümölcsök	Kókuszt kivéve		1 kg
		Kókusz		5 egység
	Olajos magvak	Földimogyoró		0,5 kg
	Magvak italok és édességek előállításához	Kávébab		0,5 kg

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mérete
3.	Fűszernövények	Friss petrezselyem	Egész egységek	0,5 kg
		Más, friss		0,2 kg
	(A szárított gyógynövények tekintetében lásd e táblázat 4. részét.)			
	Fűszerek	Szárított	Egész vagy mintavételi eszközzel vett egységek	0,1 kg
Növényi eredetű feldolgozott élelmiszerek				
4.	Növényi eredetű feldolgozott élelmiszer, szárított gyümölcsök, zöldségek, fűszernövények, komló, őrölt gabonafélék Növényi eredetű származtatott termékek, tea, gyógytea, növényi olaj, gyümölcslé és különböző termékek, pl. tartósított olajbogyó, valamint citrom- és narancslé Növényi eredetű, általában előre csomagolt és – főzés után vagy főzés nélkül – fogyasztásra kész élelmiszer-készítmények (egyetlen összetevő), közepes vagy kis mennyiségű összetevőkkel (mint például aromaanyagok, fűszerek és ízesítőszerek), vagy a nélkül csomagolva Növényi eredetű élelmiszer-készítmények (több összetevő), beleértve az állati eredetű összetevőket tartalmazó termékeket, ahol a növényi eredetű összetevő(k) van(nak) túlsúlyban, kenyér és más gabonafélékből készült főtt termékek			
4.1.	Magas egységnyi értékű termékek		Csomagolt vagy mintavételi eszközzel vett egységek	0,1 kg[2]
4.2.	Kistömegű szilárd termékek	Komló, tea, gyógytea	Csomagolt egységek vagy mintavételi eszközzel vett egységek	0,2 kg
4.3.	Más szilárd termékek	Kenyér, liszt, szárított gyümölcs	Csomagolt vagy más egész egységek, vagy mintavételi eszközzel vett egységek	0,5 kg
4.4.	Folyékony termékek	Növényi olaj, gyümölcslé	Csomagolt egységek vagy mintavételi eszközzel vett egységek	0,5 l vagy 0,5 kg

[1] Élelmiszerek EK osztályozása: a 93/57/EK irányelvvel (HL L 211., 1993. 8. 23., 1. o.) módosított 86/362/EGK irányelv I. melléklete és az ugyancsak a 93/57/EK irányelvvel módosított 86/363/EGK irányelv I. melléklete, valamint a 95/38/EK irányelvvel (HL L 197., 1995. 8. 22., 14. o.) módosított 90/642/EGK irányelv I. melléklete.

[2] Rendkívül magas értékű termék esetén kisebb laboratóriumi minta vehető, de ennek indokát meg kell jelölni a mintavételi dokumentációban.

5. táblázat

Tojás- és tejtermékek: az egyedi minták és a laboratóriumi minták legkisebb mennyisége

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mennyisége
Állati eredetű élelmiszer-alapanyagok				
1.	Baromfitojás			
1.1.	Tojás, kivéve a fürj és hasonlók tojása		Egész tojás	12 egész tyúktojás, 6 egész liba- vagy kacsatojás
1.2.	Fürj és hasonlók tojása		Egész tojás	24 egész tojás
2.	Tej		Egész egységek vagy mintavételi eszközzel vett egységek	0,5 l

	Az árucikk besorolása[1]	Példák	A vizsgálathoz szükséges egyedi minta jellege	Az egyes laboratóriumi minták legkisebb mennyisége
Állati eredetű feldolgozott élelmiszerek				
3.	Állati eredetű feldolgozott élelmiszer, feldolgozott tejtermékek mint például fölözött tej, sűrített tej és tejpor Állati eredetű származtatott ehető termékek, tejzsír, tejből készült termékek mint például vajak, vajolajak, tejszín, krémporok, kazeinek stb. Állati eredetű élelmiszer-készítmények (egyetlen összetevő), iparilag előállított tejtermékek, mint például joghurt, sajtok Állati eredetű élelmiszer-készítmények (több összetevő), iparilag előállított tejtermékek [beleértve a növényi eredetű összetevőket tartalmazó termékeket, ahol az állati eredetű összetevő(k) van(nak) túlsúlyban] mint például az ömlesztett sajtok, sajtkészítmények, ízesített joghurt, cukrozott sűrített tej			
3.1.	Folyékony tejtermékek, tejpor, sűrített tej és tejszín, teljes fagylalt, tejszín, joghurt		Csomagolt egység(ek) vagy mintavételi eszközzel vett egység(ek)	0,5 l (folyékony) vagy 0,5 kg (szilárd)
	a) Az ömlesztett sűrített tejet és sűrített tejszínt mintavétel előtt alaposan össze kell keverni, a tartály oldalairól és aljáról az odatapadt anyagot le kell kaparni, és jól fel kell kavarni. Körülbelül 2–3 litert kell kivenni, és a laboratóriumi minta kivétele előtt újra jól fel kell kavarni. *b)* Az ömlesztett tejporból sterilen kell mintát venni, a poron egy száraz fűvócsövet egyenletes sebességgel keresztülvezetve. *c)* Az ömlesztett tejszínt mintavétel előtt egy köpülőfával alaposan össze kell keverni, de el kell kerülni a felhabzást, a hab felverését és köpülését.			
3.2.	Vaj és vajolajak	Vaj, savóvaj, vajzsírt tartalmazó alacsony zsírtartalmú kenhető termékek, vízmentes vajolaj, vízmentes tejzsír	Csomagolt egység(ek) egésze vagy részei, vagy mintavételi eszközzel vett egység(ek)	0,2 kg vagy 0,2 l
3.3.	Sajtok, beleértve az ömlesztett sajtokat			
	0,3 kg-os vagy nagyobb tömegű egységek		Egész egység(ek) vagy mintavételi eszközzel vágott egység(ek)	0,5 kg
	0,3 kg-nál kisebb tömegű egységek			0,3 kg
	Megjegyzés: A kör alapú sajtokból, a középpontból kiinduló sugarú két vágással kell mintát venni. A szögletes alapú sajtokból az oldalakkal párhuzamos két vágással kell mintát venni.			
3.4.	Tojásból készült folyékony, fagyasztott vagy szárított termékek		Mintavételi eszközzel sterilen vett egység(ek)	0,5 kg

[1] Élelmiszerek EK osztályozása: a 93/57/EK irányelvvel (HL L 211., 1993. 08. 23., 1. o.) módosított 86/362/EGK irányelv I. melléklete és az ugyancsak a 93/57/EK irányelvvel módosított 86/363/EGK irányelv I. melléklete, továbbá a 95/38/EK irányelvvel (HL L 197., 1995. 08. 22., 14. o.) módosított 90/642/EGK irányelv I. melléklete.

4.4. A laboratóriumi minta készítése

Amennyiben az átlagminta nagyobb annál, mint ami a laboratóriumi mintához szükséges, a reprezentatív minta képzéséhez több részre kell osztani. Ehhez mintavételi eszköz, negyedelés vagy más, a méret csökkentésére alkalmas eljárás használható, azonban a friss növényi termékek vagy az egész tojások egységeit nem szabad elvágni vagy eltörni. Amennyiben szükséges, laboratóriumi másodmintákat kell ebben a szakaszban venni, vagy azok a fent megjelölt eljárást használva is elkészíthetők. A laboratóriumi mintákhoz szükséges mennyiségeket a 3., 4. és az 5. táblázat tartalmazza.

4.5. Mintavételi dokumentáció

A mintavételt végző személynek fel kell jegyeznie a tétel jellegét és eredetét; annak tulajdonosát, szállítóját vagy fuvarozóját; a mintavétel idejét és helyét; és bármely fontos információt. A javasolt mintavételi módszertől történő bármely eltérést dokumentálni kell. A laboratóriumi másodmintát a dokumentáció egy aláírt példánya kíséri, és egy példányt a mintavételt végző személy tart magánál. A mintavételi dokumentáció egy példányát át kell adni a tétel tulajdonosának vagy a tulajdonos képviselőjének, akár el kell látni őt laboratóriumi mintával, akár sem. Amennyiben a mintavételi dokumentáció számítógéppel feldolgo-

zott formában készül, ezeket ugyanazon címzettek között kell szétosztani és hasonló igazolható ellenőrzési módot kell alkalmazni.

4.6. A laboratóriumi minta csomagolása és szállítása

A laboratóriumi mintát egy olyan tiszta, vegyileg közömbös tartályban kell elhelyezni, amely biztos védelmet nyújt a szennyeződés, a sérülés és a szivárgás ellen. A tartályt le kell pecsételni, megbízható módon fel kell címkézni, és csatolni kell hozzá a mintavételi dokumentációt. Amennyiben vonalkódot alkalmaznak, javasolt azt alfanumerikus információval is ellátni. A mintát minél hamarabb a laboratóriumba kell szállítani. El kell kerülni, hogy az a szállítás közben romlásnak induljon, pl. a friss mintákat hűvösen, a fagyasztott mintákat pedig fagyasztva kell tartani. Az emlős- és baromfihús mintákat szállítás előtt le kell fagyasztani, kivéve, ha még azelőtt a laboratóriumba szállítják, hogy azok megromolhatnának.

4.7. Az analitikai minta előkészítése

A laboratóriumi mintát egyedi azonosítóval kell ellátni, amelyet a kézhezvétel dátumával és a mintanagysággal együtt bele kell foglalni a mintavételi dokumentációba. Az áru analizálandó részét, vagyis az analitikai mintát minél hamarabb el kell különíteni. Amennyiben a szermaradék-szintet olyan részek figyelembevételével kell kiszámolni, amelyeket nem analizálnak, az elkülönített részek tömegét dokumentálni kell.

4.8. Az analitikai rész előkészítése és tárolása

Az analitikai mintát – amennyiben erre alkalmas – fel kell darabolni és jól össze kell keverni annak érdekében, hogy reprezentatív vizsgálati részeket lehessen kivenni belőle. Az analitikai rész méretét az analitikai módszer és a keverés hatékonysága alapján kell meghatározni. A darabolás és a keverés módszerét dokumentálni kell, és a módszer nem befolyásolhatja az analitikai mintában lévő szermaradékokat. Amennyiben szükséges, a káros hatások minimalizálása érdekében az analitikai mintát különleges körülmények között – pl. 0 °C alatti hőmérsékleten – kell feldolgozni. Amennyiben a feldolgozás hatással lehet a szermaradékokra és nincs alternatív gyakorlati eljárás, az analitikai rész tartalmazhat egész egységeket vagy egész egységekből kivett részeket. Amennyiben így az analitikai rész kevés egységet vagy részt tartalmaz, és így nem reprezentálja az analitikai mintát, megfelelő számú párhuzamos részt kell analizálni az átlagérték bizonytalanságának jelzésére. Amennyiben a vizsgálati részeket analízis előtt tárolni kell, a tárolás módszerének és ideje hosszának nem szabad befolyásolnia a jelenlévő szermaradék szintet. Szükség esetén ismétléshez és megerősítő vizsgálathoz további részeket kell kivenni.

5. A határértéknek való megfelelőség meghatározásának kritériumai

Az analitikai eredményeket a tételből vett és analízisre alkalmas állapotban beérkezett egy vagy több laboratóriumi mintából kell kinyerni. Az eredményeket elfogadható minőség-ellenőrzési adatoknak kell alátámasztaniuk. Amennyiben a szermaradék-tartalom meghaladja az MRL értéket, azonosságát újra meg kell erősíteni, és az eredeti laboratóriumi mintá(k)ból nyert további egy vagy több analitikai rész vizsgálata útján ellenőrizni kell koncentrációját.

Az MRL az átlagmintára vonatkozik.

A tétel abban az esetben megfelelő, ha az analitikai eredmény(ek) nem lépi(k) túl az MRL értéket.

Amennyiben az átlagminta vizsgálata során kapott eredmények meghaladják az MRL értéket, a tétel nem megfelelőségére vonatkozó határozatnak figyelemmel kell lennie a következőkre:

a) az eredményeket – amennyiben alkalmazható – egy vagy több laboratóriumi mintából nyerték-e, továbbá

b) az analízis pontosságára és precizitására, ahogy azt az alátámasztó minőségellenőrzési adatok jelzik.

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 135/2004. (IX. 18.) FVM rendelete

a fajtatiszta ebek tenyésztési szabályairól szóló 64/1998. (XII. 31.) FVM rendelet módosításáról

Az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Átv.) 49. § (1) bekezdése *a)* alpontjának 2., 3., 7. és 8. pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a 64/1998. (XII. 31.) FVM rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítom:

1. §

(1) Az R. 3. §-ának 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában:)

„2. *Kinológiai szövetség (a továbbiakban: Szövetség):* olyan társadalmi szervezet, amelynek feladata és kizárólagos joga a hazai ebtenyésztés képviselete nemzetközi szervezetben, a kiállítások és egyéb, minősítést adó rendezvények összehangolása; részvétel a bírók képzésében és minősítésében, a rendezvényekre bírók delegálása, a rendezvényekkel kapcsolatos nemzetközi hitelű nyilvántartások vezetése, a kivitelre szánt ebek export származási igazolásának kiállítása, nyilvántartása, valamint az őshonos ebfajták fenntartásának és megőrzésének irányítása és összehangolása és egységes nemzetközi képviselete.”

(2) Az R. 3. §-ának 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában:)

„5. *Tenyészeb:* olyan, azonosító számmal vagy jellel ellátott és nyilvántartott eb, amely egyedileg azonosítható,

és szerepel a tenyésztő szervezet törzskönyvi nyilvántartásában.”

2. §

(1) Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Eb fajtát fenntartani, törzskönyvezni, teljesítményét meghatározni tenyésztési adatot gyűjteni, nyilvántartani, feldolgozni, a tenyésztési dokumentációt kiadni csak tenyésztő szervezet jogosult. Fajtánként egy tenyésztő szervezet ismerhető el. A kis egyedszámú fajták – amelyek fenntartására önálló szervezet nem alakult meg – fenntartására létrehozott szervezet, fajtacsoporttól függetlenül több fajta fenntartására kaphat elismerést.”

(2) Az R. 4. §-ának (2) bekezdése a következő *c)*, *d)* és *e)* pontokkal egészül ki:

(A tenyésztő szervezet feladatai:)

„*c)* a behozott ebek törzskönyvi nyilvántartásba vétele, azok honosítása, valamint a tenyésztési hatósághoz történő bejelentése;

d) kizárólagos joga az elismerésében szereplő fajta képviselete a fajta nemzetközi szervezetében;

e) nemzetközi kinológiai szervezetben a kinológiai szövetségen keresztül képviselteti magát.”

3. §

Az R. 5. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A kivitelre szánt ebek export származási igazolásának kiadását az eb tulajdonosának kell kérnie a kinológiai szövetségtől. Az export származási igazolás kiadásával egyidejűleg bevonásra kerül a származási igazolás, melyet a kinológiai szövetség az illetékes tenyésztő szervezet számára 8 napon belül megküld.”

4. §

Az R. 7. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 10. § (2) bekezdés szerinti elismerés visszavonás esetén, az adott fajtára vonatkozóan a minisztérium hivatalos lapjában, illetve a minisztérium honlapján közzétett határidőig tenyésztő szervezeti elismerési kérelmet lehet benyújtani.”

5. §

Az R. 8. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Tenyésztési dokumentum kiadás alapjául nem szolgálhat olyan tenyésztési nyilvántartás, amelyet nem az Átv. szerint meghatározott feltételeknek megfelelően vezetnek.”

6. §

Az R. 10. §-ának (2) bekezdése a következő új *d)* ponttal egészül ki:

(A minisztérium az elismerést visszavonja)

„*d)* az ellenőrzés akadályozása”

(esetén.)

7. §

Az R. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) Tenyészeb-kiállítás, -árverés a vonatkozó állategészségügyi, közegészségügyi és egyéb előírások megtartásával, csak az elismert tenyésztő szervezet előzetes hozzájárulásával a kinológiai szövetséghez történt bejelentést követően, több fajta részvétele esetén pedig a kinológiai szövetség előzetes hozzájárulásával a (4) bekezdés szerinti bejelentés alapján tartható.

(2) Tenyészeb-kiállításnak minősül bármely a fajtatiszta kutyák felvezetésével járó bemutató, így például a szépségverseny, küllemi kiállítás, tenyész-szemle, verseny és vizsga, illetve egyéb minősítést adó rendezvény.

(3) A tenyészeb-kiállítás engedélyezési eljárásban a tenyésztési hatóság szakhatóságként működik közre.

(4) A kiállítás szervezője a hozzájárulás megszerzése érdekében köteles a tenyészállat kiállítást legkésőbb a rendezvény időpontja előtt 60 nappal, nemzetközileg elfogadott minősítést adó kiállítás esetén a tárgyévet megelőző legalább 90 nappal a kinológiai szövetség részére bejelenteni.

(5) A tenyésztési hatóság tenyészállat-kiállításokon közvetlenül, vagy a Szövetség részére adott felhatalmazással a Szövetség útján látja el a hatósági felügyeletet.

(6) Valamennyi fajta részére nyitott kiállítások és versenyek rendezésére, ahol nemzeti és nemzetközi címeket adnak ki, a Szövetség jogosult.”

8. §

Az R. 15. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tenyésztési hatóság a 13. § előírásaitól eltérően rendezett tenyészeb-kiállítás esetén az Átv. 45. §-ában meghatározott állattenyésztési bírságot köteles kiszabni.”

9. §

Ez a rendelet a Tanács 91/174/EGK irányelve a fajtatiszta állatok forgalmazására vonatkozó tenyésztéstechnikai és származási követelmények megállapításáról, valamint a 77/504/EGK és 90/425/EGK irányelv módosításáról szóló irányelvnek való megfelelést szolgálja.

10. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg az R. 2. §-a, 3. §-ának 11. pontja, valamint a 15. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, valamint a pénzügyminiszter 136/2004. (IX. 18.) FVM–PM együttes rendelete

a borászati termékek egységes bizonylatolási, nyilvántartási és elszámolási rendjéről szóló 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelet módosításáról

A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Btv.) 57. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján az 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítjuk:

1. §

Az R. 1. §-ának *a)–c)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § új *f)–h)* pontokkal egészül ki:

„*a) szőlőtermelő:* aki a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 79. § (2) bekezdés 8. pontjában meghatározott tevékenységet végez;

b) egyszerűsített adóraktár engedélyes: aki a Jöt. 82. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek szerint állít elő szőlőbort;

c) bor adóraktár engedélyes: aki a Jöt. 84. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti tevékenységet végez;”

d) adómentes borelőállító: aki a Jöt. 80. § (3) bekezdése szerint adómentes bor előállítására jogosult;

e) vámhivatal: a Vám- és Pénzügyőrségről szóló törvény végrehajtásáról szóló 24/2004. (IV. 23.) PM rendelet szerint a Vám- és Pénzügyőrség jövedéki ügyben első fokú hatósági jogkörrel rendelkező szervei;

f) készletigazolás: a bor első származási bizonyítvány bevonásakor a felhasználásra kerülő bortételre kiadott bor származási bizonyítványon feltüntetett mennyiséggel csökkentett készletről a hegybíró „HEGYÍR” programmal kiállított igazolása.”

2. §

Az R. 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem kell borkísérő okmányt kiállítani a szőlőnek a szőlőterületről 70 km-en belüli szállítása esetén.”

3. §

Az R. 3. §-ának (1) és (4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A szőlőbort az egyszerűsített adóraktár engedélyese – a 4. §-ban foglaltak kivételével – belföldön borkísérő okmánnyal, a bor adóraktár engedélyese, valamint az Európai Unió tagállamaiban az egyszerűsített adóraktár engedélyese a Jöt. szerinti termékkísérő okmánnyal, egyszerűsített kísérő okmánnyal, illetve a Jöt. 20. § (4) bekezdése szerinti esetben az ott megjelölt okmánnyal (a továbbiakban együtt: szállítási okmány) szállíthatja.

(4) Az előállító az adómentes szőlőborát 30 liternél nagyobb mennyiségben a lakóhelye, amennyiben Magyarországon lakóhellyel nem rendelkezik, a szőlőterület vagy a pince helye szerint illetékes vámhivatalhoz – a szállítás napját megelőző 5 munkanapon belül – tett előzetes bejelentése alapján kiadott vámhivatali igazolással szállíthatja. A bejelentésben meg kell jelölni a szállításra kerülő mennyiséget, az induló- és a végpontot, valamint a szállítás útvonalát.”

4. §

Az R. 5. §-a új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Továbbfeldolgozás céljára értékesített hordós kiszerelésű cefre, must, szőlőbor szállítása esetén kötelező a 884/2001/EK rendelet 3. cikk *g)–h)* pontjaiban meghatározott adatok feltüntetése a szállítási okmányon.”

5. §

Az R. 6. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A borkísérő okmány 1. számú melléklet szerinti formanyomtatványát a 2. számú melléklet szerint kell kitölteni. A formanyomtatvány a vámhivataloknál szerezhető be, vagy a Vám- és Pénzügyőrség Jövedéki Kapcsolattartó és Kockázatelemzési Központjának engedélyével számítógéppel is előállítható.”

6. §

Az R. 11. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A szőlő-pincekönyv és a szőlőbor-pincekönyv folyamatosan számozott, rögzített lapokból álló formanyomtatvány, vagy a Jöt. 5. §-ának (2) bekezdése szerint illetékes vámhivatal (a továbbiakban: regionális jövedéki központ) által előzetesen jóváhagyott számítógépes nyilvántartás. A számítógépes nyilvántartásnak azonos adattartalmúnak kell lennie a 3. és 4. számú mellékletben meghatározott formanyomtatvánnyal. A számítógépes nyilvántartás szakmai ellenőrzése esetén az OBI munkatársa a bejegyzési kötelezettségének jegyzőkönyv kiállításával tesz eleget.

(2) Az egyszerűsített adóraktár engedélyes és a bor adóraktár engedélyes szőlőbor-pincekönyvét a regionális jövedéki központ hitelesíti, és a hitelesített pincekönyvekről nyilvántartást vezet."

7. §

Az R. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szőlő-pincekönyvben vásárolt szőlőt a Btv. előírásai szerint szőlő származási bizonyítványonként, szőlőfajtánként, felhasználási jogcímenként, eladónként és – továbbértékesítés esetén – vevőnként kell nyilvántartani."

8. §

(1) Az R. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szőlőbor-pincekönyvben

a) a betárolt szőlő;

b) a termék előállítás során bekövetkező készletváltozások;

c) a mustjavítás;

d) a must, illetve a bor savtartalom változtatás;

e) a borédesítés;

f) a természetes személy adóraktár engedélyes esetében az adómentes szőlőbor fogyasztás;

g) a termékértékesítés;

h) a kiegészítő és adalékanyagok (cukor, sűrített must, töményített must, tartósított must, borkősav) készletváltozások;

i) a melléktermékek készletváltozások;

j) a tárolótartályok;

k) az átvett szállítási okmányok

nyilvántartását kell vezetni. A szőlőbor-pincekönyv nyilvántartó részek közül a „Betárolt szőlő nyilvántartás", valamint a „Termék-előállítás kannás és palackos kiszerelés nyilvántartása" különálló nyomtatványként is előállítható, ha a nyomtatvány borítóján a szőlőbor-pincekönyv cím alatt feltüntetésre kerül a nyilvántartó rész megnevezése, továbbá hitelesítési és azonosító részt is tartalmaz. A szőlőbor-pincekönyv különálló nyilvántartó rész nyomtatványára az R. 11. §-ának rendelkezései vonatkoznak."

(2) Az R. 13. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szőlő származási bizonyítvány számát a Betárolt szőlő nyilvántartó lapra legkésőbb a tárgyév december 5-ig, illetve a külön jogszabályban meghatározott kivételes esetben az abban foglaltak alapján megállapított határidőig kell bejegyezni."

(3) Az R. 13. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szőlőbor-pincekönyv „Termék előállítás nyilvántartó" lapját az előállításra kerülő termékenként (szőlőbor, szőlőmust, sűrített must, töményített must), továbbá szőlőbor esetén a Btv. előírásai szerinti termőhely, fajta, évjárat, minőségi kategóriánkénti (asztali bor, táj bor, m. t. minőségi bor, védett eredetű bor) bontásban kell vezetni. Az azonos tételek összevontan vezethetők. A forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező borokat a forgalomba hozatali engedély szám feltüntetésével tételenként külön lapon kell vezetni. Az m. t. minőségi és védett eredetű bor tételek visszaminősítése esetén az új minősítés szerint kell a tételeket szerepeltetni. A nyilvántartásnak egyeznie kell a származási bizonyítvánnyal és a forgalomba hozatali engedéllyel igazolt tételekkel."

(4) Az R. 13. §-ának (4) bekezdése új *g)* ponttal egészül ki:

(A szőlőbor-pincekönyv Termék előállítás nyilvántartó lapon)

„*g)* a must és a bor savtartalom változását, valamint a bor édesítését legkésőbb a műveletet követő hét első munkanapján,"

(kell nyilvántartásba venni.)

(5) Az R. 13. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A szőlőbor-pincekönyv borkísérő okmányok nyilvántartó részébe

a) a mustelőállító által a szőlőmust szállításához átvett borkísérő okmányok,

b) a bor adóraktár engedélyes által a szőlő, a szőlőmust és a borászati melléktermék szállításához átvett borkísérő okmányok,

c) az egyszerűsített adóraktár engedélyes által a szőlő, a szőlőmust, a szőlőbor és a borászati melléktermék szállításához átvett szállítási okmányok

sorszám tartományát hetente, legkésőbb az átvételt követő hét első munkanapján be kell vezetni."

(6) Az R. 13. §-ának (15)–(16) bekezdései a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(15) A szőlőbor-pincekönyvben

a) a feldolgozott szőlő mennyiségét – beleértve a bérmunkában végzett feldolgozást is – a szőlő származási bizonyítvány második példányával,

b) a termék előállítást (szőlőbor, szőlőmust, sűrített must, töményített must) a bor első származási bizonyítvány(ok) számának feltüntetésével, valamint a bor első származási bizonyítvány(ok) alapján kiállított készletigazolással,

c) a vásárolt szőlőbort szállítási okmánnyal, valamint bor származási bizonyítvánnyal,

d) az 1,2 térfogatszázalékot meg nem haladó tényleges alkoholtartalmú szőlőmust vásárlását számlával, valamint bor származási bizonyítvánnyal,

e) a mustjavításhoz felhasznált javítóanyag mennyiségét (cukor, sűrített must, töményített must), a must, illetve a bor savtartalmának változtatását, a bor édesítését a külön jogszabály szerinti bejelentés másolatával, valamint az R. 8. számú melléklete szerint a művelet végrehajtásának napján kiállított jegyzőkönyvvel,

f) a borászati műveletekhez felhasznált segéd- és kiegészítő anyagok beszerzését számlával,

g) a szőlőbor értékesítését szállítási okmánnyal,

h) a borászati melléktermékek külön jogszabály szerint meghatározott kötelező lepárlásra történő értékesítését borkísérő okmánnyal, valamint átvételi elismervénnyel,

i) a borászati melléktermékek külön jogszabály szerint meghatározott ellenőrzés melletti kivonását borkísérő okmánnyal, illetve a hatósági felügyeletet ellátó vámhivatalhoz történő előzetes bejelentés másolatával,

j) a szőlőbor megsemmisítését a vámhivatal által kiállított megsemmisítési jegyzőkönyvvel

kell igazolni.

(16) A szőlőbor-pincekönyvet a bor adóraktár engedélyes az adóraktárában, az egyszerűsített adóraktár engedélyes az adóraktárában vagy a vámhivatalhoz tett bejelentés alapján a lakóhelyén, számítógépes nyilvántartás esetén az adóraktárában vagy a székhelyén (a központi ügyvezetés helyén) köteles tartani. Amennyiben a természetes személy egyszerűsített adóraktár engedélyes a lakóhelyén tartja a pincekönyvét, és/vagy ha a számítógépes nyilvántartás vezetés nem az adóraktárban történik, az adóraktár engedélyes egy órán belül köteles gondoskodni a pincekönyv, illetve a nyilvántartás nyomtatott változatának az adóraktárban való hozzáféréséről az Országos Borminősítő Intézet, a hegybíró vagy a vámhivatal helyszíni ellenőrzése esetén. A mustelőállító a szőlőbor-pincekönyvet az előállítás helyén köteles tartani."

(7) Az R. a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § (1) A 13. § (15) bekezdése szerinti bizonylatok a pincekönyv mellékletét képezik, amelyet a helyszíni ellenőrzés során be kell mutatni. A vámhivatal a Btv. és a végrehajtási rendeleteiben meghatározott bizonylatokkal kapcsolatos hiányosságról nyolc napon belül köteles az Országos Borminősítő Intézetet értesíteni.

(2) A szőlő-pincekönyv és a szőlőbor-pincekönyv nyilvántartó lapokon szereplő mennyiségeket a 3. és 4. számú mellékletben meghatározott mértékegységek szerint, két tizedes pontossággal, a kerekítésre vonatkozó általános szabályok szerint kell nyilvántartani."

9. §

(1) Az R. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szőlő feldolgozásánál figyelembe vehető mustkinyerési arányszám 65–75%. Ha a szőlő feldolgozása során a tényleges lékihozatal meghaladja a 75%-ot, vagy kevesebb mint 65%, az egyszerűsített adóraktár és a bor adóraktár engedélyesének, valamint a mustelőállítónak az eltérés okát a bor első származási bizonyítványát kiadó hegyközség hegybírójával igazoltatnia kell."

(2) Az R. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága szakértői véleménnyel alátámasztott kérelemre engedélyezheti az e rendeletben meghatározott veszteségnormáktól eltérő mértékek alkalmazását."

10. §

(1) Az R. 2. számú melléklete e rendelet *1. számú melléklete* szerint módosul.

(2) Az R. 3. számú melléklete e rendelet *2. számú melléklete s*zerint módosul.

(3) Az R. 4. számú melléklete helyébe e rendelet *3. számú melléklete* lép.

(4) Az R. 6. számú melléklete helyébe e rendelet *4. számú melléklete* lép.

(5) Az R. kiegészül e rendelet *5. számú melléklete* szerinti új 8. számú melléklettel.

11. §

Az R. a következő új alcímmel és 16. §-sal egészül ki:

„Záró rendelkezések

16. § Ez a rendelet a borászati termékek fuvarozását kísérő okmányok, valamint a szőlő- és borágazatban vezetendő nyilvántartás alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló 884/2001/EK Tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg."

12. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, egyidejűleg az R. 3. §-ának (5) bekezdése és 7. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti.

(2) Az adóraktár engedélyes az e rendelet hatálybalépését megelőző nyilvántartás vezetést az óbor készlet nyilvántartására továbbra is alkalmazhatja.

(3) Az e rendelet hatálybalépését megelőzően érvényes számítógépes nyilvántartás vezetés csak abban az esetben folytatható, ha eleget tesz az e rendeletben előírtaknak. A számítógépes nyilvántartás új változatának engedélyezéséig a nyilvántartást a formanyomtatványon kell vezetni.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi
és vidékfejlesztési miniszter

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
pénzügyminiszter

1. számú melléklet
a 136/2004. (IX. 18.) FVM–PM együttes rendelethez

Az R. 2. számú mellékletének 2. pontja az alábbiak szerint módosul:

„2. A hárompéldányos borkísérő okmányt az alábbiak szerint kell kiállítani:

1. a bruttó és a nettó tömeget csak a szőlőtörköly esetében kell kitölteni. Elégséges a becsült mennyiség feltüntetése (16–17. rovat)

2. a bor származási bizonyítványt, illetve export esetén az OBI engedély számát kell feltüntetni (14. rovat)

3. a termékleírást (13. rovat)

a) a szőlőbor és a szőlőmust esetében a szőlőbor-pincekönyv termék előállítás lapja szerinti megnevezéssel,

b) borászati melléktermékek esetében a melléktermék fajtájának megjelölését, továbbá

c) a termék kiszerelési egysége (kanna, palack, tartály stb.), a kiszerelési egység űrtartalma, darabszáma feltüntetésével.”

2. számú melléklet
a 136/2004. (IX. 18.) FVM–PM együttes rendelethez

Az R. 3. számú melléklete az alábbiak szerint módosul:

„A 3. számú melléklet III. Nyilvántartó rész 1. Saját szőlő nyilvántartás „f” oszlopában, és a 2. Vásárolt szőlő nyilvántartás „f” oszlopában a szőlő mennyiség mértékegysége q”

3. számú melléklet 136/2004. (IX. 18.) FVM–PM együttes rendelethez

[4. számú melléklet az 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelethez]

SZŐLŐBOR-PINCEKÖNYV

I. Hitelesítési rész

..... iktatószám

Ez a szőlőbor-pincekönyv …....… számozott oldalt tartalmaz.

Hitelesítette:

.....

vámhivatal

P. H.

Dátum: Aláírás:

II. Azonosító rész

Szőlőbor-pincekönyv vezetésére kötelezett		
Neve:		
Telephelye címe:		város/község
	utca/út/tér	hrsz.
Adószáma:		
Adóazonosító jele:		
Adóraktári engedélye száma vagy nyilvántartási száma:		
Hegyközségi tag kódja:		

III. Nyilvántartó rész

1. Betárolt szőlő (Betárolás sorrendjében)

Sorszám	Betárolás dátuma (év, hó, nap)	Jogcím saját/vásárolt/bérfeldolgozás	Szőlő származási bizonyítvány száma	Szőlő megnevezés			Betárolt mennyiség (q)	Minőségi kategória (asztali, táj, m. t. minőségi, védett eredetű bor)
				termőhely	fajta	mustfok (MM^0)		
a	b	c	d	e	f	g	h	i

3. *Termék-előállítás* (Műveletek sorrendjében)

Gyártás megkezdésének dátuma:	Termékmegnevezés [az R. 13. § (3) bekezdés szerint]				
Betárolt szőlő sorszáma:	Eredeti átlag mustfok (MM)				Bor származási bizonyítvány száma:
.....	Mustjavítás:				
.....	Anyag	Mennyiség	M. e.	MM0	
.....	.....	.....	.....	.....	
.....	.....	.....	.....	.....	
.....	.....	.....	.....	.....	OBI forgalomba hozatali engedély száma:
Mennyisége (q):	.....	.....	.....	.....	

				Hordós			
Dátum (év, hó, nap)	Bizonylatszám	Jogcím[1]	Megjegyzés[2]	bevétel (hektoliter)	kiadás (hektoliter)	készlet (hektoliter)	tartály jele[3]
a	b	c	d	e	f	g	h
					Áthozat:		

[1] Művelet megnevezése (mustjavítás, fejtés stb.) Vásárlás, Bérfeldolgozás, Adómentes fogyasztás, Értékesítés, Megsemmisítés, Megsemmisülés, Mintavétel, Visszáru, Betárolás saját adóraktárból, Átadás saját adóraktárnak, Bérfeldolgozás szőlőtermelőnek Egyéb bérfeldolgozás.

[2] Veszteségek, keletkezett melléktermékek.

[3] Műveleti napló vezetése vagy átalány-elszámolás esetén nem kell kitölteni.

Dátum	Bizonylat-szám	Jogcím[4]	Űrtartalom	Mennyiség (db)	Kannás			Palackos		
					bevétel (hektoliter)	kiadás (hektoliter)	készlet (hektoliter)	bevétel (hektoliter)	kiadás (hektoliter)	készlet (hektoliter)
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k
						Áthozat:				
						Átvitel:				

[4] Adómentes fogyasztás, Értékesítés, Kannába töltés, Palackozás, Megsemmisülés, Mintavétel, Visszáru, Betárolás saját adóraktárból, Átadás saját adóraktárnak, Bérfeldolgozás szőlőtermelőnek, Egyéb bérfeldolgozás.

4. Adómentes fogyasztás elszámolása ..... gazdasági év

Dátum (év, hó, nap)	Termékmegnevezés[5]	Havi fogyasztás (liter)	Összes fogyasztás (liter)
a	c	e	f
		Áthozat:	

[5] A 3. Termék előállító lap szerint.

5. *Termékértékesítés/Vevőnyilvántartás* (Csak az egyszerűsített adóraktár engedélyese vezeti!)

Dátum (év, hó, nap)	Bizonylatszám	Termék megnevezés[6]	Jogcím[7]	Vevő[8]		Mennyiség (liter)
				neve	engedélyszáma	
a	b	c	d	e	f	g

[6] A 3. Termék előállító lap szerint.

[7] 1. Adóraktárnak, 2. Jövedéki engedélyes kereskedőnek, 3. Nem jövedéki engedélyes kereskedőnek, 4. EU tagországba történő szállítás, 5. Exportra, 6. Pincéből végső fogyasztónak palackos kiszerelésben értékesített, 7. Pincéből végső fogyasztónak kannás kiszerelésben értékesített, 8. Pincéből helyben fogyasztásra és elvitelre végsőfogyasztónak kimért, 9. Szőlőtermelőnek bérmunkában előállított, adózottan átadott bor.

[8] A 6–8. jogcím esetén nem kell kitölteni.

6. *Kiegészítő és adalékanyagok nyilvántartása* (Itt csak a termék előállításra vásárolt anyagokat kell nyilvántartani!)

Kiegészítő, adalékanyag neve[9]:			Minőségi jellemzője:		Mértékegysége:	
Dátum (év, hó, nap)	Bizonylat	Jogcím[10]	Megjegyzés	Mennyiség		
				bevétel	kiadás	készlet
a	b	c	d	e	f	g
					Áthozat:	
					Átvitel:	

[9] Cukor (kg), Sűrített must (kg), Finomított szőlőmust sűrítmény (kg), Töményített must (kg), Tartósított must (hl), Borkősav (kg).
[10] Vásárlás, Felhasználás, Megsemmisülés, Mintavétel, Értékesítés.

7. Melléktermékek nyilvántartása

Melléktermék neve[11]:			Minőségi jellemzője:		Mértékegysége:	
Dátum (év, hó, nap)	Bizonylat	Jogcím[12]	Megjegyzés[13]	Mennyiség		
				bevétel	kiadás	készlet
a	b	c	d	e	f	g
					Áthozat:	
					Átvitel:	

[11] Szőlőtörköly (q), Borseprő (hl), Derítési alj (hl), Kékalj (hl).
[12] Előállítás, Átadás saját adóraktárnak, Átvétel saját adóraktárból, Átadás kötelező lepárlásra, Ellenőrzés melletti kivonás, Mintavétel, Megsemmisülés.
[13] Ellenőrzés melletti kivonási eljárás megnevezése.

8. Tárolótartály (-edényzet) nyilvántartása

Tárolótartály jele	Tárolótartály anyaga	Tárolótartály űrtartalma	Tárolótartály helye	Megjegyzés
a	b	c	d	e

9. Szállítási okmány nyilvántartása

Dátum	Szállítási okmány megnevezése	Szállítási okmány sorszám tartománya	
		-tól	-ig

4. számú melléklet a 136/2004. (IX. 18.) FVM–PM együttes rendelethez

[6. számú melléklet az 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelethez]

Melléktermék kihozatali és veszteségnormák

1. Seprő kihozatal
   a) seprős újbor 6%
   b) szamorodni 8%
   c) aszú 10%
2. derítési alj kihozatal
   a) első derítés után 3%
   b) további derítés után 1,5%

5. számú melléklet a 136/2004. (IX. 18.) FVM–PM együttes rendelethez

[8. számú melléklet az 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelethez]

Jegyzőkönyv
a mustjavítás, savtartalom változtatás, bor édesítés végrehajtásáról az 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelet 13. § (15) bekezdés *e)* pontja szerint

Borászati üzem neve: .....
Telephely címe: .....
város, község ..... utca ..... szám/ ..... helyrajzi szám

Az adóraktár jövedéki száma: .....
Borászati üzem helye szerint illetékes hegyközség: .....
Hegyközségi regisztrációs száma: .....
A műveletet elrendelő neve: .....
A műveletet végrehajtó neve: .....

A művelet	
megnevezése:[1]	
ideje:	
Műveletbe vont tétel	
megnevezése[2]:	
mennyisége: (hl)	
minősége[3]:	
tárolótartály azonosítója[4]:	
A művelethez felhasznált anyag	
megnevezése:	
minősége[5]:	
mennyisége (l kg):	
Művelet végrehajtása utána a tétel	
mennyisége (hl):	
minősége[3]:	
tárolótartály azonosítója[4]:	

[1] Mustjavítás szaharózzal, mustjavítás sűrített musttal, mustjavítás finomított szőlőmust sűrítménnyel, savnövelés, savcsökkentés, borok édesítése.
[2] A szőlőbor-pincekönyv Termék előállítás nyilvántartó lap szerint.
[3] A must természetes cukortartalma (MM°), a must, a bor savtartalma (g/l), a bor alkoholtartalma.
[4] A szőlőbor-pincekönyv Tárolótartály nyilvántartó lap szerint.
[5] Sűrített must és finomított-szőlőmust sűrítmény esetében a cukortartalom g/l-ben kifejezve.

Kelt: ..... év ..... hónap ..... nap

..... a műveletet elrendelő aláírása

..... a műveletet végrehajtó aláírása

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 137/2004. (IX. 18.) FVM rendelete

a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv kihirdetéséről, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggésben a kedvezőtlen adottságú területek és az azokhoz tartozó települések megállapításáról*

A mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2003. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: MVH tv.) 45. § (2) bekezdés *c)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az MVH tv. 45. § (2) bekezdés *c)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv az EMOGA Garanciarészleg Intézkedéseihez (a továbbiakban: NVT) e rendelettel kihirdeti.

(2) Az NVT teljes, az Európai Bizottság által angol nyelven elfogadott szövegének hiteles magyar nyelvű fordítását a rendelet 1. számú mellékleteként a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő tartalmazza.

2. §

(1) Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló 1257/1999/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: R.) 19. cikkének hatálya alá tartozó területeinek fizikai blokkazonosító és települési szinten meghatározott listáját a rendelet *2. számú melléklete,* az R. 20. cikkének hatálya alá tartozó fizikai blokkazonosító és települési szinten meghatározott listáját a rendelet *3. számú melléklete* tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak szerinti fizikai blokk szintű területi lehatárolást a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerről szóló 115/2003. (XI. 13.) FVM rendelet 4. § (2) bekezdése alapján a MePAR külön tematikus rétegeként kell szerepeltetni.

(3) A területhez kötődő támogatások esetében a támogatási jogosultság megállapítása a fizikai blokk szinten lehatárolt területek alapján történik.

(4) A települési szintű besorolást kell alkalmazni minden olyan vidékfejlesztési támogatás esetében, amelynek igénybevétele kedvezőtlen adottságú térségként besorolt településekhez kapcsolódik.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) Ez a rendelet a Tanács az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről szóló 1257/1999/EK tanácsi rendelet szabályaival összhangban, annak alkalmazását jelenti.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

* A rendelet 2. és 3. számú mellékletét a Magyar Közlöny 2004. évi 131. számának II. kötete tartalmaza, melyet az érintett előfizetők kérésre megkapnak (telefon: 266-9290/237 és 238 mellék; fax: 338-4746; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357).

A gazdasági és közlekedési miniszter, valamint az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter 107/2004. (IX. 18.) GKM–ESZCSM együttes rendelete

a polgári repülőegészségügyi feladatok ellátásáról, valamint a tengerészek szervezeti alkalmasságának vizsgálatáról szóló 17/1969. (Közl. Ért. 13.) KPM–EüM együttes utasítás hatályon kívül helyezéséről

Az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott utasítások deregulációjára irányuló miniszteri rendeletek kiadását biztosító felhatalmazásról szóló 237/2004. (VIII. 13.) Korm. rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján – a honvédelmi miniszterrel egyetértésben – a következőket rendeljük el:

1. §

A polgári repülőegészségügyi feladatok ellátásáról, valamint a tengerészek szervezeti alkalmasságának vizsgálatáról szóló 17/1969. (Közl. Ért. 13.) KPM–EüM együttes utasítás hatályát veszti.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 30. napon hatályát veszti.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Dr. Kökény Mihály s. k.,
egészségügyi, szociális és családügyi miniszter

A gazdasági és közlekedési miniszter, valamint az informatikai és hírközlési miniszter 108/2004. (IX. 18.) GKM–IHM együttes rendelete

egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről

Az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott utasítások deregulációjára irányuló miniszteri rendeletek kiadását biztosító felhatalmazásról szóló 237/2004. (VIII. 13.) Korm. rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

Az alábbi miniszteri utasítások hatályukat vesztik:

a) a postaszállításban részt vevő közlekedési ágak feladatairól szóló 21/1971. (Közl. Ért. 18.) KPM utasítás,

b) közlekedés, posta és távközlési ágazati szabványok kibocsátásáról szóló 14/1972. (Közl. Ért. 18.) KPM utasítás,

c) közlekedés, posta és távközlési ágazati szabványok kibocsátásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló 16/1973. (Közl. Ért. 15.) KPM utasítás,

d) közlekedés, posta és távközlési ágazati szabványok kibocsátásáról szóló 3/1975. (Közl. Ért. 3.) KPM utasítás,

e) közlekedési, posta és távközlési ágazati szabványok kibocsátásáról, hatályon kívül helyezéséről, valamint Műszaki Irányelvek kiadásáról szóló 17/1976. (Közl. Ért. 7.) KPM utasítás,

f) a közép- és nagyértékű, kutatás-fejlesztést szolgáló műszerek beszerzéséről és gazdaságos használatáról szóló 2/1980. (Közl. Ért. 3.) KPM utasítás.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 30. napon hatályát veszti.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Kovács Kálmán s. k.,
informatikai és hírközlési miniszter

A gazdasági és közlekedési miniszter, valamint a honvédelmi miniszter 109/2004. (IX. 18.) GKM–HM együttes rendelete

egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről

Az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott utasítások deregulációjára irányuló miniszteri rendeletek kiadását biztosító felhatalmazásról szóló 237/2004. (VIII. 13.) Korm. rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

A Magyar Néphadsereg által üzemeltetett túlsúlyos járművek közlekedésének szabályozásáról szóló 6/1974. (Közl. Ért. 7.) KPM–HM együttes utasítás, és az azt módosító 18/1983. (Közl. Ért. 8.) KPM–HM együttes utasítás hatályát veszti.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 30. napon hatályát veszti.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Juhász Ferenc s. k.,
honvédelmi miniszter

A gazdasági és közlekedési miniszter, valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter 110/2004. (IX. 18.) GKM–KvVM együttes rendelete

az útárkoknak vízelvezetésre történő felhasználásáról szóló 21/1968. (Közl. Ért. 9.) KPM–OVF együttes utasítás hatályon kívül helyezéséről

Az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott utasítások deregulációjára irányuló miniszteri rendeletek kiadását biztosító felhatalmazásról szóló 237/2004. (VIII. 13.) Korm. rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

Az útárkoknak vízelvezetésre történő felhasználásáról szóló 21/1968. (Közl. Ért. 9.) KPM–OVF együttes utasítás hatályát veszti.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 30. napon hatályát veszti.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

A gazdasági és közlekedési miniszter 111/2004. (IX. 18.) GKM rendelete

a közlekedési, hírközlési és vízügyi szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 32/1995. (XII. 30.) KHVM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján – az informatikai és hírközlési miniszterrel, a környezetvédelmi és vízügyi miniszterrel, valamint az oktatási miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A közlekedési, hírközlési és vízügyi szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeiről szóló 32/1995. (XII. 30.) KHVM rendelet (a továbbiakban: R.) mellékletében foglalt „Jegyzék az állam által elismert – a közlekedési, hírközlési és vízügyi ágazathoz tartozó – szakképesítéshez kiadott szakmai és vizsgakövetelményről” a következő rendelkezéssel egészül ki:

”

OKJ azonosító száma	Szakképesítés megnevezése	Bevezetésének kezdő napja	Alkalmazásának utolsó napja
31 7001 01	Autóbuszvezető	2005. február 1.	visszavonásig
31 7001 02	Tehergépkocsi-vezető	2005. február 1.	visszavonásig

”

(2) Az R. melléklete az e rendelet *mellékletével* megállapított autóbuszvezető és tehergépkocsi-vezető szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményeivel egészül ki.

2. §

Ez a rendelet 2005. február 1-jén lép hatályba.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet
a 111/2004. (IX. 18.) GKM rendelethez

[Melléklet
a 32/1995. (XII. 30.) KHVM rendelethez]

Az autóbuszvezető szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményei

I. A SZAKKÉPESÍTÉS ORSZÁGOS KÉPZÉSI JEGYZÉKBEN SZEREPLŐ ADATAI

1. *A szakképesítés azonosító száma:* 31 7001 01
2. *A szakképesítés megnevezése:* Autóbuszvezető

II. A SZAKKÉPESÍTÉS MUNKATERÜLETE

1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	FEOR megnevezése
8357	Autóbuszvezető

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A belföldön személyszállítást végző autóbuszvezető a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) szabályainak betartásával és a közúti forgalomhoz történő alkalmazkodásával biztonságosan képes vezetni járművét. Munkája során az autóbusz műszaki állapotával kapcsolatosan előírt ellenőrzési és a biztonságos üzemeltetést szolgáló karbantartási feladatokat pontosan ellátja. A jármű vezetése, ellenőrzése és karbantartása mellett képes alkalmazni, valamint használni a különböző menetokmányokat, a közforgalmú közlekedés menetrendjeit, a közúti térképeket, továbbá ezek alapján képes útvonaltervet készíteni. A személyszállítási feladathoz kapcsolódóan kezeli az autóbusz utastájékoztatási és egyéb információs berendezéseit. Alkalmazza és betartja az utasforgalomra, a poggyászkezelésre, a vezetési és pihenőidőkre, valamint a munkaidőre vonatkozó hazai és közösségi jogszabályokat, továbbá a munkajogi és munkavédelmi előírásokat.

3. A szakképesítéssel rokon szakképesítések

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
azonosító száma	megnevezése
31 7001 02	Tehergépkocsi-vezető

III. A SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI KÖVETELMÉNYEI

A foglalkozás gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatcsoportok, feladatok és az azokhoz közvetlenül kapcsolódó követelmények:

1. A közlekedésföldrajz elemeinek alkalmazása

A szakember legyen képes

– áttekinteni a megyeszékhelyek, gazdasági és közlekedési szempontból jelentős települések földrajzi elhelyezkedését, közlekedési kapcsolatait,

– áttekinteni a hazai vasúti, a közúti és vízi közlekedés földrajzi hálózatát,

– áttekinteni a hazai közúthálózat felépítését és számozási rendszerét,

– használni útvonaltervezés céljából a közúthálózati térképeket.

2. Gépjárművek üzemeltetése

A szakember legyen képes

– áttekinteni a gépjárművek felépítését,

– a gépjárműalvázak és kocsiszekrények szerkezetét,

– az autóbuszok utastere kialakítását, az ajtók, ablakok megoldásait és szerkezeteit,

– használni és működtetni az utaskényelmi berendezéseket (klímaberendezések, büfé, WC és belső világítás),

– felismerni és osztályozni a meghajtások fajtáit, az üzemi jellemzőket,

– áttekinteni, értelmezni és osztályozni a belső égésű (benzin, dízel és gáz tüzelőanyagú) motorok szerkezetét, működését, jellemzőit,

– a motorok hűtési rendszereit,

– felismerni a hűtés fontosságát, a fontosabb fagyálló folyadékokat,

– elvégezni a fagyveszély elleni védekezést,

– meghatározni a gépjárműmotoroknál alkalmazott kenőanyagok fizikai és kémiai tulajdonságait,

– felismerni, kezelni és karbantartani az olajozási rendszereket,

– meghatározni és felismerni a gépjárműmotorok tüzelőanyagait, azok kémiai és fizikai tulajdonságait,

– áttekinteni, ellenőrizni és karbantartani a tüzelőanyagellátó rendszereket,

– felismerni a fekete kormozó füstölést és meghatározni annak okait,

– áttekinteni az akkumulátor felépítését,

– alkalmazni az akkumulátor savsűrűségére, feszültségére és ezek mérésére, valamint az akkumulátortöltésre vonatkozó szabályokat,

– áttekinteni és ismertetni a generátorok, az indítómotorok, a feszültségszabályozók, az akkumulátoros gyújtókészülékek, a közlekedés biztonságát befolyásoló világító, jelző és egyéb elektromos berendezések működését, a rájuk vonatkozó hatósági előírásokat,

– felismerni, osztályozni, kezelni és karbantartani a tengelykapcsolókat, a nyomatékváltókat, a kardántengelyeket, a kiegyenlítőmű szerkezeteket, a különböző futómű és rugózási rendszereket,

– meghatározni a gumiabroncstípusokat, ismertetni a keréktárcsák és a gumiabroncsok felépítését és azok kezelését,

– felismerni a különböző gumiabroncskopások okait és megszüntetni azokat,

– áttekinteni, értelmezni és ellenőrizni a kormányberendezéseket, valamint kormányműveket, különösen a kormány-szervoberendezéseket,

– meghatározni és ismertetni a különböző dob és tárcsa kerékfékszerkezeteket, a hidraulikus fékberendezéseket, a légfékberendezéseket (ideértve az egy- és kétvezetékes pótkocsi légfékeket is), a lassító és vészfékeket, valamint végrehajtani ezek ellenőrzését és karbantartását,

– használni szükség esetén a póttengelyt,

– felismerni a főbb gépkocsitípusok jellegzetességeit,

– felsorolni a pótkocsik (trailer) sajátosságait,

– alkalmazni a gépjármű rendeltetésszerű, üzem- és közlekedésbiztonsági szempontból megfelelő üzemeltetésére, a gépjárművek telephelyen, tároló helyen történő tárolására, közlekedésére vonatkozó előírásokat, a gépjárművekkel kapcsolatos sajátos, üzembentartási közösségi szabályozásokat,

– alkalmazni a gazdaságos gépjármű üzemeltetés és vezetés szakmai ismereteit,

– az üzemanyag felhasználás és megtakarítás elszámolásával, nyilvántartásával kapcsolatos, a gépjármű átvételére, forgalomba állást megelőző ellenőrzések elvégzésére vonatkozó előírásokat.

3. A közlekedés általános tudnivalóinak alkalmazása

A szakember legyen képes

– meghatározni és ismertetni a közlekedési alapfogalmakat,

– felismerni és áttekinteni a közlekedés és idegenforgalom kapcsolatát, jelentőségét,

– felismerni a személyszállítás okmányait, és a gyakorlatban alkalmazni azok kezelését, használatát,

– végrehajtani a gépjárművekkel kapcsolatos forgalmi tevékenységeket,

– alkalmazni a belföldön végzett személyszállításokkal kapcsolatos közösségi jogszabályokat,

– alkalmazni a biztonságos járművezetés vezetéstechnikai ismereteit.

4. Jogalkalmazás

A szakember legyen képes

– ismertetni a polgári jogi felelősséget, a kötelmi jog fogalmát,
– megfogalmazni a szerződések létrejöttét, típusait, elemeit,
– áttekinteni a vállalkozási szerződés jogszabályi előírásait,
– alkalmazni a személyszállítási folyamathoz tartozó legfontosabb jogi fogalmakat,
– ismertetni a személyszállítási szerződés lebonyolításának szabályait,
– felismerni és megfogalmazni a személyszállító felelősségét kár esetén (a kár fogalma, fajtái, a felelősség alóli mentesség esetei, a kártérítés mértéke),
– alkalmazni a gépjárművezető vezetési és pihenőidejére vonatkozó nemzetközi szerződésen alapuló (AETR) előírásokat,
– kezelni a menetíró készüléket (tachográfot), ismertetni szerkezetét, működését és használatát.

5. Személyszállítási tevékenység

A szakember legyen képes

– meghatározni és ismertetni a személyszállítási folyamat összetevőit (technológiai jellemzők, személyszállító eszközök, személyszállítási létesítmények),
– megfogalmazni a menetrend fogalmát, feladatát, fajtáit, tartalmát (menetrendi mezők),
– áttekinteni a közforgalmú autóbusz-közlekedés technológiai folyamatát (indítás, vonali forgalom, érkeztetés),
– felidézni és megfogalmazni a helyi autóbusz-közlekedés menetrendjének kialakítását (a forda fogalma, jellemzői),
– meghatározni a szerződéses járatok, különjáratok fogalmát, fajtáit, jelentőségét, a nem menetrendszerinti különjárati autóbusszal történő személyszállítási feladatokat,
– ismertetni a vezénylés fogalmát, fajtáit, a vezénylési elveket,
– meghatározni a pénztárszolgálat fogalmát, feladatait, a pénztárak fajtáit, a pénzkezelési szabályokat,
– ismertetni a bevétel elszámolás és ellenőrzés feladatát, menetét és szabályait,
– az utazóközönségnek szóbeli tájékoztatást adni,
– szolgálata alatt kulturált magatartást tanúsítani, és szükség szerint az utasokat segíteni,
– rendkívüli események alkalmával a helyzetnek megfelelően intézkedni, és az utasokat megnyugtatni.

6. Személyszállítási díjszabási tevékenység

A szakember legyen képes

– ismertetni a menetjegyek fogalmát, rendeltetését, fajtáit, csoportosítását,
– meghatározni az utazási igazolványok fogalmát, rendeltetését, fajtáit, csoportosítását (díjtalan utazásra jogosító igazolványok, bérletjegyek, hitelezett utazási igazolványok, poggyászjegyek, jogosultsági igazolványok és utalványok),
– felsorolni a személyszállításban használt menetokmányokat, azok fajtáit, fontosabb rovatait, ismertetni és alkalmazni a kitöltésükre vonatkozó előírásokat,
– ismertetni a poggyászmegőrzés formáit, szabályait, a talált tárgyak kezelését és megőrzését,
– meghatározni a biztosítás fogalmát, jelentőségét (utas-balesetbiztosítás, poggyászbiztosítás),
– felsorolni az utasokra vonatkozó szabályokat (utazási jogosultság, menetjegyváltás, magatartási szabályok az autóbuszon, autóbuszok belső berendezései és azok használata),
– ismertetni a kézipoggyász és élőállat szállítását autóbuszokon (kézipoggyász fogalma, szállítási szabályok, élő állat szállításának szabályai).

7. Közlekedési informatika és számítástechnika feladatok ellátása

A szakember legyen képes

– használni a személyi számítógépeket felhasználó szinten,
– használni a forgalmi szolgálat hírközlő és informatikai eszközeit [telefon, távíró, fax, URH, CB, utastájékoztatási eszközök, helymeghatározó rendszerek (GPS)].

8. Munkajogi és munkavédelmi előírások alkalmazása

A szakember legyen képes

– meghatározni és értelmezni a munkaszerződés fontos részeit,
– ismertetni a bérezésre, bérköltségre vonatkozó előírásokat,
– felsorolni a személyszállításra, a munkahelyre érvényes munkavédelmi előírásokat,
– ismertetni a baleseteknél, tűzeseteknél alkalmazandó intézkedéseket, az elsősegélynyújtás szabályait és azok végrehajtását,
– felsorolni a tűz megelőzésére vonatkozó intézkedéseket és a tűzoltás szabályait, valamint használni a tűzoltó készülékeket,
– felismerni és felsorolni az elektromos áram élettani hatását, az áramütés elleni védekezés szabályait,
– intézkedni az elektromos áram által okozott baleseteknél,
– áttekinteni a munkahelyre jellemző környezeti szennyezéseket, a környezetszennyezést csökkentő eljárásokat, módszereket.

9. Idegen nyelv használata (fakultatív tevékenység)

A szakember legyen képes

– használni egy választott idegen nyelv (az Európai Unió egyik hivatalos nyelve) közlekedéssel, személyszállítással kapcsolatos szakkifejezéseit,

– kommunikálni a választott idegen nyelven külföldi utasokkal,
– elolvasni és megérteni az idegen nyelvű menetokmányokat.

IV. A SZAKKÉPESÍTÉS VIZSGÁZTATÁSI KÖVETELMÉNYEI

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei

A szakképzést folytató intézmény igazolása a szakmai követelményekben meghatározott tantárgyak hallgatásáról, illetőleg az azok hallgatása alóli felmentésről.

2. A szakmai vizsga részei

A szakmai vizsga sorrendben a következő vizsgarészekből áll: írásbeli, gyakorlati és szóbeli. A vizsgarészek sorrendjének betartása a vizsga során kötelező.

a) Az írásbeli vizsga tantárgyai és időtartama
– Személyszállítási ismeretek
A vizsga időtartama: 120 perc.

b) A szóbeli vizsga tantárgyai és időtartama
– Személyszállítási ismeretek
– Gépjárművek üzemeltetése
– Munkajogi, munkavédelmi ismeretek
A vizsgázónak minden tantárgyból egy-egy kérdést kell megválaszolnia, egy-egy feleletre 5–10 perc fordítható.

c) A gyakorlati vizsga tantárgyai, időtartama
– Gépjárművek üzemeltetése
– Közlekedési informatika és számítástechnika
A vizsga időtartama: tantárgyanként 45 perc.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

a) Az írásbeli vizsga tartalma

Az írásbeli vizsgán a III. fejezet 1., 3., 5. és 6. pontban szereplő feladatcsoportok mindegyikéből legalább egy-egy feladatsort kell megoldani. A vizsga feladatsorait a szakképesítésért felelős minisztérium központilag adja ki és a jelölt az írásbeli vizsgán kapja meg.

Segédeszközként menetrendkönyvek, térképek és számológépek használhatók, amelyeket a vizsgáztató intézménynek kell biztosítania.

b) A szóbeli vizsga tartalma

A szóbeli vizsgán a III. fejezet 1–6. és 8. pontban szereplő feladatcsoportok mindegyikéből központilag összeállított tantárgyankénti tételsorok alapján számolnak be tudásukról a jelöltek.

c) A gyakorlati vizsga tartalma

A gyakorlati vizsgán a III. fejezet 2. és 7. pontjaiban szereplő feladatcsoport mindegyikéből a vizsgaszervező intézmény által összeállított tantárgyankénti, legalább egy-egy komplex gyakorlati feladatot kell megoldania a jelöltnek, amelyet előzetesen jóvá kell hagyatni a vizsgabizottság elnökével és a területi gazdasági kamarát képviselő vizsgabizottsági taggal.

4. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés feltételei

A szakmai és vizsgakövetelményben meghatározott egyes tantárgyak vizsgája alól szakirányú szakképesítések alapján a szakképzést folytató intézmény vezetője felmentést adhat.

5. A szakmai vizsga értékelése

a) A szakmai elméleti vizsga értékelése

Az írásbeli vizsgarész minősítését a szakképesítésért felelős minisztérium által kiadott értékelési útmutató szerint egyetlen érdemjeggyel kell megállapítani.

A szóbeli vizsgarészt, a feladatcsoportokat felölelő egyes szóbeli tantárgyakból kapott érdemjegyek számtani átlaga alapján, egyetlen érdemjeggyel kell minősíteni.

A szakmai elmélet osztályzatát az írásbeli és a szóbeli vizsgarész átlaga alapján az írásbeli vizsgarész eredménye felé kerekítve állapítja meg a vizsgabizottság a vizsgabizottság munkáját segítő tanárok javaslatainak figyelembevételével.

b) A szakmai gyakorlati vizsga értékelése

A feladatcsoportok alapján összeállított feladatokra a vizsgázónak legalább elégséges minősítést kell kapnia tantárgyanként.

A gyakorlati vizsgarész eredményét az egyes tantárgyakra kapott osztályzatok számtani átlaga alapján, egyetlen osztályzattal kell értékelni.

Amennyiben bármelyik gyakorlati tantárgy minősítése elégtelen, úgy a gyakorlati vizsgarész eredménye is elégtelen.

c) A szakmai vizsga értékelése

Eredményes vizsgát tett az a jelölt, aki a szakmai elmélet és a szakmai gyakorlat követelményeit teljesítette.

Eredménytelennek kell minősíteni azt a vizsgát, amelynél a jelölt egyik részeredménye (írásbeli, gyakorlati, szóbeli vizsgarész) elégtelen.

A sikertelen szakmai vizsga, a pótló vizsga és a javítóvizsga a vizsga időpontjában hatályos szakmai és vizsgakövetelmény szerint, a vizsga befejezését követő harminc napon túl megismételhető.

V. EGYÉB TUDNIVALÓK

1. A szakképzés megkezdésének feltételei

– Nyolcadik évfolyam elvégzésével tanúsított alapfokú iskolai végzettség,
– 21. életév betöltése,
– egészségi alkalmasság,
– legalább „D” kategóriára érvényes vezetői engedély.

2. A képzés időtartama: max. 600 óra.

Az elmélet és a gyakorlat aránya:
– elmélet 70%
– gyakorlat 30%

A minimális képzési idő legalább 450 óra.

* * *

A tehergépkocsi-vezető szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményei

I. A SZAKKÉPESÍTÉS ORSZÁGOS KÉPZÉSI JEGYZÉKBEN SZEREPLŐ ADATAI

1. A szakképesítés azonosító száma: 31 7001 02

2. A szakképesítés megnevezése: Tehergépkocsi-vezető

II. A SZAKKÉPESÍTÉS MUNKATERÜLETE

1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető munkakör, foglalkozás

A munkakör, foglalkozás,	
FEOR száma	FEOR megnevezése
8356	Tehergépkocsi-vezető

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A belföldön árutovábbítást végző tehergépkocsi-vezető a KRESZ szabályainak betartásával és a közúti forgalomhoz történő alkalmazkodásával biztonságosan képes vezetni járművét. Munkája során a tehergépkocsi műszaki állapotával kapcsolatosan előírt ellenőrzési és a biztonságos üzemeltetést szolgáló karbantartási feladatokat pontosan ellátja. A jármű vezetése, ellenőrzése és karbantartása mellett képes alkalmazni, valamint használni a különböző menetokmányokat, a közúti térképeket, továbbá ezek alapján képes útvonaltervet készíteni. Az árutovábbítási feladathoz kapcsolódóan szükség szerint rakodási, árukezelési, rakodásgépesítési, raktározási, továbbá speciális árutovábbítási tevékenységet végez, valamint kezeli a tehergépkocsi információs berendezéseit. Alkalmazza és betartja a vezetési és pihenőidőkre, valamint a munkaidőre vonatkozó hazai és közösségi jogszabályokat, továbbá a munkajogi és munkavédelmi előírásokat.

3. A szakképesítéssel rokon szakképesítések

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
azonosító száma	megnevezése
31 7001 01	Autóbuszvezető

III. A SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI KÖVETELMÉNYEI

A foglalkozás gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatcsoportok, feladatok és az azokhoz közvetlenül kapcsolódó követelmények:

1. A közlekedésföldrajz elemeinek alkalmazása

A szakember legyen képes

– áttekinteni a megyeszékhelyek, gazdasági és közlekedési szempontból jelentős települések földrajzi elhelyezkedését, közlekedési kapcsolatait,
– áttekinteni a hazai vasúti, a közúti és vízi közlekedés földrajzi hálózatát,
– áttekinteni a hazai közúthálózat felépítését és számozási rendszerét,
– felismerni a térképek jelöléseit,
– használni útvonaltervezés céljából a közúthálózati térképeket.

2. Gépjárművek üzemeltetése

A szakember legyen képes

– áttekinteni a gépjárművek felépítését,
– a gépjárműalvázak és kocsiszekrények szerkezetét,
– használni és működtetni a gépjárművek vezetőkabinjainak kényelmi berendezéseit (klímaberendezés, belső világítás stb.),
– felismerni és osztályozni a meghajtások fajtáit, az üzemi jellemzőket,
– áttekinteni, értelmezni és osztályozni a belső égésű (benzin, dízel és gáz tüzelőanyagú) motorok szerkezetét, működését, jellemzőit,
– a motorok hűtési rendszereit,
– felismerni a hűtés fontosságát, a fontosabb fagyálló folyadékokat,
– elvégezni a fagyveszély elleni védekezést,
– meghatározni a gépjárműmotoroknál alkalmazott kenőanyagok fizikai és kémiai tulajdonságait,
– felismerni, kezelni és karbantartani az olajozási rendszereket,
– meghatározni és felismerni a gépjárműmotorok tüzelőanyagait, azok kémiai és fizikai tulajdonságait,
– áttekinteni, ellenőrizni és karbantartani a tüzelőanyagellátó rendszereket,
– ismertetni a befecskendező rendszereket,
– felismerni a fekete kormozó füstölést és meghatározni annak okait,
– áttekinteni az akkumulátor felépítését,
– alkalmazni az akkumulátor savsűrűségére, feszültségére és ezek mérésére, valamint az akkumulátortöltésre vonatkozó szabályokat,
– áttekinteni és ismertetni a generátorok, az indítómotorok, a feszültségszabályozók, az akkumulátoros gyújtókészülékek, a közlekedés biztonságát befolyásoló világító, jelző és egyéb elektromos berendezések működését, a rájuk vonatkozó hatósági előírásokat,

– felismerni, osztályozni, kezelni és karbantartani a tengelykapcsolókat, a nyomatékváltókat, a kardántengelyeket, a kiegyenlítőmű szerkezeteket, a különböző futómű és rugózási rendszereket,

– meghatározni a gumiabroncstípusokat, ismertetni a keréktárcsák és a gumiabroncsok felépítését és azok kezelését,

– felismerni a különböző gumiabroncskopások okait és megszüntetni azokat,

– áttekinteni, értelmezni és ellenőrizni a kormányberendezéseket, valamint kormányműveket, különösen a kormány-szervoberendezéseket,

– meghatározni és ismertetni a különböző dob és tárcsa kerékfékszerkezeteket, a hidraulikus fékberendezéseket, a légfékberendezéseket (ideértve az egy- és kétvezetékes pótkocsi légfékeket is), a lassító és vészfékeket, valamint végrehajtani ezek ellenőrzését és karbantartását,

– használni szükség esetén a póttengelyt,

– felismerni a főbb gépkocsitípusok jellegzetességeit,

– fölsorolni a billenő rakterű tehergépkocsik sajátosságait,

– ismertetni a rakomány hűtésére szolgáló berendezések működési elvét,

– kezelni a rakomány hűtésére szolgáló berendezéseket,

– ismertetni a konténer-elhelyezés, rögzítés módját,

– végrehajtani a konténer elhelyezését és rögzítését,

– felsorolni a pótkocsik (trailer) sajátosságait,

– ismertetni a gépkocsira szerelt gépi rakodó-berendezéseket és azok működését, valamint ellenőrzését,

– alkalmazni a gépjármű rendeltetésszerű, üzem- és közlekedésbiztonsági szempontból megfelelő üzemeltetésére, a gépjárművek telephelyen, tároló helyen történő tárolására, közlekedésére vonatkozó előírásokat, a gépjárművekkel kapcsolatos sajátos, üzembentartási közösségi szabályozásokat,

– alkalmazni a gazdaságos gépjármű üzemeltetés és vezetés szakmai ismereteit,

– az üzemanyag felhasználás és megtakarítás elszámolásával, nyilvántartásával kapcsolatos, a gépjármű átvételére, forgalomba állást megelőző ellenőrzések elvégzésére vonatkozó előírásokat.

3. A közlekedés általános tudnivalóinak alkalmazása és a közúti árutovábbítás végzése

A szakember legyen képes

– meghatározni és ismertetni a közlekedési alapfogalmakat,

– különbséget tenni a közlekedés, a szállítás, a fuvarozás és a szállítmányozás között,

– csoportosítani a tehergépjárműveket és anyagmozgató gépeket,

– ismertetni a raktár fogalmát,

– meghatározni az árutovábbításhoz kapcsolódó járművek, gépek, épületek jellemzőit,

– felismerni a belföldi árutovábbítás okmányait, és a gyakorlatban alkalmazni azok kezelését, használatát,

– használni a gyakorlatban az árutovábbítási folyamat elemeit,

– ismertetni a vezénylés, az indítás és az érkeztetés fogalmát, feladatát és módszereit,

– meghatározni az árutovábbítási feladat előkészítésével kapcsolatban a csomagolás, az áruvédelem, a fuvareszköz kiállítása, a rakodás, a rakományrögzítés, a küldemény átvétele, kiszolgáltatása fogalmát és feladatát,

– ismertetni a közúti közlekedési szolgáltatások fogalmát és fajtáit,

– ismertetni a veszélyes áruk továbbításának szabályait és fontosabb előírásait,

– meghatározni a fuvarköltség kiegyenlítésnek módjait és az árutovábbítás bevételeit,

– ismertetni a bevételek elszámolását,

– végrehajtani a gépjárművekkel kapcsolatos forgalmi tevékenységeket,

– alkalmazni a belföldön végzett árutovábbítással kapcsolatos közösségi jogszabályokat,

– alkalmazni a biztonságos járművezetés vezetéstechnikai ismereteit,

– szóban és írásban kommunikálni mindazokkal a személyekkel, akikkel munkavégzése során kapcsolatba kerül,

– szóbeli utasításokat adni a gépjármű rakodását végzők számára, valamint alkalmazni, illetve felismerni a rakodást és a gépjármű mozgását segítő kézjeleket.

4. Jogalkalmazás

A szakember legyen képes

– ismertetni a polgári jogi felelősséget, a kötelmi jog fogalmát,

– megfogalmazni a szerződések létrejöttét, típusait, elemeit,

– áttekinteni a vállalkozási szerződés jogszabályi előírásait,

– alkalmazni az árutovábbítási folyamathoz tartozó legfontosabb jogi fogalmakat,

– ismertetni a fuvarozási szerződés lebonyolításának szabályait,

– megfogalmazni a gyűjtőáru fuvarozás fogalmát, jogszabályi előírásait,

– ismertetni az árufuvarozással kapcsolatos teendők jogszabályi előírásait (árukíséret, csomagolás, rakodás, küldemény átvétele),

– megfogalmazni a fuvarozási határidő fogalmát kocsirakományú fuvarozásnál, gyűjtőáru fuvarozásnál,

– felismerni és megfogalmazni az áruszállító felelősségét kár esetén (a kár fogalma, fajtái, a felelősség alóli mentesség esetei, a kártérítés mértéke),

– alkalmazni a gépjárművezető vezetési és pihenőidejére vonatkozó nemzetközi szerződésen alapuló (AETR) előírásokat,

– kezelni a menetíró készüléket (tachográfot), ismertetni szerkezetét, működését és használatát.

5. Árutovábbítás díjszámítása

A szakember legyen képes

– ismertetni az árutovábbítás területén alkalmazott leggyakoribb díjszabási rendszereket,
– áttekinteni a továbbítási díjak lehetséges vetítési alapjait,
– áttekinteni az árutovábbításhoz kapcsolódó egyéb díjakat (pl. raktározás, rakodás, csomagolás).

6. Az árutovábbítási folyamat rakodástechnikájának alkalmazása

A szakember legyen képes

– ismertetni a logisztikai alapfogalmakat,
– meghatározni az áruk fizikai, kémiai és fiziológiai jellemzőit, és azokat figyelembe venni az árutovábbítási feladatnál,
– áttekinteni a rakodási igénybevételek fajtáit és hatásait,
– ismertetni a különböző árukhoz felhasználható rakományképzési módszereket és eszközöket,
– meghatározni az árukhoz illeszkedő rakodási és raktározási technológiákat, valamint a gyakorlatban alkalmazni azokat.

7. Közlekedési informatika és számítástechnika feladatok ellátása

A szakember legyen képes

– használni a személyi számítógépeket felhasználó szinten,
– használni a közlekedési üzemvitel segítését szolgáló számítógép programokat,
– használni a forgalmi szolgálat hírközlő és informatikai eszközeit [telefon, távíró, fax, URH, CB, helymeghatározó rendszerek (GPS)].

8. Munkajogi és munkavédelmi előírások alkalmazása

A szakember legyen képes

– meghatározni és értelmezni a munkaszerződés fontos részeit,
– ismertetni a bérezésre, bérköltségre vonatkozó előírásokat,
– felsorolni az áruszállításra, raktározásra és a munkahelyre érvényes munkavédelmi előírásokat,
– ismertetni a baleseteknél, tűzeseteknél alkalmazandó intézkedéseket, az elsősegélynyújtás szabályait és azok végrehajtását,
– felsorolni a tűz megelőzésére vonatkozó intézkedéseket és a tűzoltás szabályait, valamint használni a tűzoltó készülékeket,
– felismerni és felsorolni az elektromos áram élettani hatását, az áramütés elleni védekezés szabályait,
– intézkedni az elektromos áram által okozott baleseteknél,
– áttekinteni a munkahelyre jellemző környezeti szennyezéseket, a környezetszennyezést csökkentő eljárásokat, módszereket.

9. Idegen nyelv használata (fakultatív tevékenység)

A szakember legyen képes

– használni egy választott idegen nyelv (az Európai Unió egyik hivatalos nyelve) közlekedéssel, árutovábbítással kapcsolatos szakkifejezéseit,
– kommunikálni a választott idegen nyelven az árutovábbításban közreműködő külföldiekkel,
– elolvasni és megérteni az idegen nyelvű fuvarokmányokat.

IV. A SZAKKÉPESÍTÉS VIZSGÁZTATÁSI KÖVETELMÉNYEI

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei

A szakképzést folytató intézmény igazolása a szakmai követelményekben meghatározott tantárgyak hallgatásáról, illetőleg az azok hallgatása alóli felmentésről.

2. A szakmai vizsga részei

A szakmai vizsga sorrendben a következő vizsgarészekből áll: írásbeli, gyakorlati és szóbeli. A vizsgarészek sorrendjének betartása a vizsga során kötelező.

a) Az írásbeli vizsga tantárgyai és időtartama

– Közúti árutovábbítási ismeretek

A vizsga időtartama: 120 perc.

b) A szóbeli vizsga tantárgyai és időtartama

– Közúti árutovábbítási ismeretek
– Gépjárművek üzemeltetése
– Munkajogi, munkavédelmi ismeretek

A vizsgázónak minden tantárgyból egy-egy kérdést kell megválaszolnia, egy-egy feleletre 5–10 perc fordítható.

c) A gyakorlati vizsga tantárgyai, időtartama

– Gépjárművek üzemeltetése
– Közlekedési informatika és számítástechnika

A vizsga időtartama: tantárgyanként 45 perc.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

a) Az írásbeli vizsga tartalma

Az írásbeli vizsgán a III. fejezet 1., 3., 5. és 6. pontban szereplő feladatcsoportok mindegyikéből legalább egy-egy feladatsort kell megoldani. A vizsga feladatsorait a szakképesítésért felelős minisztérium központilag adja ki és a jelölt az írásbeli vizsgán kapja meg.

Segédeszközként térképek, fuvarokmányok és számológépek használhatók, amelyeket a vizsgáztató intézménynek kell biztosítania.

b) A szóbeli vizsga tartalma

A szóbeli vizsgán a III. fejezet 1–6. és 8. pontban szereplő feladatcsoportok mindegyikéből központilag összeállított tantárgyankénti tételsorok alapján számolnak be tudásukról a jelöltek.

c) A gyakorlati vizsga tartalma

A gyakorlati vizsgán a III. fejezet 2. és 7. pontjaiban szereplő feladatcsoport mindegyikéből a vizsgaszervező intézmény által összeállított tantárgyankénti, legalább egy-egy komplex gyakorlati feladatot kell megoldania a jelöltnek, melyet előzetesen jóvá kell hagyatni a vizsgabizottság elnökével és a területi gazdasági kamarát képviselő vizsgabizottsági taggal.

4. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés feltételei

A szakmai és vizsgakövetelményben meghatározott egyes tantárgyak vizsgája alól szakirányú szakképesítések alapján a szakképzést folytató intézmény vezetője felmentést adhat.

5. A szakmai vizsga értékelése

a) A szakmai elméleti vizsga értékelése

Az írásbeli vizsgarész minősítését a szakképesítésért felelős minisztérium által kiadott értékelési útmutató szerint egyetlen érdemjeggyel kell megállapítani.

A szóbeli vizsgarészt, a feladatcsoportokat felölelő egyes szóbeli tantárgyakból kapott érdemjegyek számtani átlaga alapján, egyetlen érdemjeggyel kell minősíteni.

A szakmai elmélet osztályzatát az írásbeli és a szóbeli vizsgarész átlaga alapján az írásbeli vizsgarész eredménye felé kerekítve állapítja meg a vizsgabizottság a vizsgabizottság munkáját segítő tanárok javaslatainak figyelembevételével.

b) A szakmai gyakorlati vizsga értékelése

A feladatcsoportok alapján összeállított feladatokra a vizsgázónak legalább elégséges minősítést kell kapnia tantárgyanként.

A gyakorlati vizsgarész eredményét az egyes tantárgyakra kapott osztályzatok számtani átlaga alapján, egyetlen osztályzattal kell értékelni.

Amennyiben bármelyik gyakorlati tantárgy minősítése elégtelen, úgy a gyakorlati vizsgarész eredménye is elégtelen.

c) A szakmai vizsga értékelése

Eredményes vizsgát tett az a jelölt, aki a szakmai elmélet és a szakmai gyakorlat követelményeit teljesítette.

Eredménytelennek kell minősíteni azt a vizsgát, amelynél a jelölt egyik részeredménye (írásbeli, gyakorlati, szóbeli vizsgarész) elégtelen.

A sikertelen szakmai vizsga, a pótló vizsga és a javítóvizsga a vizsga időpontjában hatályos szakmai és vizsgakövetelmény szerint, a vizsga befejezését követő harminc napon túl megismételhető.

V. EGYÉB TUDNIVALÓK

1. A szakképzés megkezdésének feltételei

– Nyolcadik évfolyam elvégzésével tanúsított alapfokú iskolai végzettség,
– 18. életév betöltése,
– egészségi alkalmasság,
– legalább „C” kategóriára érvényes vezetői engedély.

2. A képzés időtartama: max. 600 óra.

Az elmélet és a gyakorlat aránya:
– elmélet 70%
– gyakorlat 30%

A minimális képzési idő legalább 450 óra.

A gazdasági és közlekedési miniszter 112/2004. (IX. 18.) GKM rendelete

egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről

Az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott utasítások deregulációjára irányuló miniszteri rendeletek kiadását biztosító felhatalmazásról szóló 237/2004. (VIII. 13.) Korm. rendelet 1. §-ában foglalt felhatalmazás alapján – a belügyminiszterrel, a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszterrel, a külügyminiszterrel, az oktatási miniszterrel, a pénzügyminiszterrel, valamint a Magyar Bányászati Hivatal elnökével egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A *mellékletben* felsorolt miniszteri utasítások hatályukat vesztik.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 30. napon hatályát veszti.

Dr. Csillag István s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet
a 112/2004. (IX. 18.) GKM rendelethez

Hatályukat vesztő miniszteri utasítások

Közlekedési és Postaügyi Minisztérium

59/1968. (Közl. Ért. 35.) KPM utasítás a közúti, az elővárosi és a földalatti vasúti járművek, valamint a trolibuszok üzemeltetésének engedélyezéséről

14/1969. (Közl. Ért. 9.) KPM utasítás a Közlekedés, Posta és Távközlési Ágazati Szabványok hatálybaléptetéséről

24/1969. (Közl. Ért. 17.) KPM utasítás a magyar tengeri kereskedelmi hajók személyzeti jegyzékéről

26/1969. (Közl. Ért. 18.) KPM utasítás közlekedés, posta és távközlési ágazati szabványok kibocsátásáról és szakmai szabványok hatálytalanításáról

16/1971. (Közl. Ért. 14.) KPM utasítás a Közlekedés, Posta és Távközlési Ágazati Szabvány kibocsátásáról

22/1971. (Közl. Ért. 20.) KPM utasítás a Közlekedés, Posta és Távközlési Ágazati Szabvány kibocsátásáról

33/1971. (Közl. Ért. 28.) KPM utasítás közlekedés, posta és távközlési ágazati szabvány kibocsátásáról

11/1972. (Közl. Ért. 12.) KPM utasítás közlekedés, posta és távközlési ágazati szabvány kibocsátásáról

6/1973. (Közl. Ért. 4.) KPM utasítás közlekedési, posta és távközlési ágazati szabvány kibocsátásáról

15/1973. (Közl. Ért. 15.) KPM utasítás a budapest-ferihegyi repülőtér VIP váróterem használatáról

14/1975. (Közl. Ért. 11.) KPM utasítás közlekedési, posta és távközlési ágazati szabványok kibocsátásáról és módosításáról

9/1980. (Közl. Ért. 8.) KPM utasítás a helyi közforgalmú vasúti járművek műszaki használatbavételi és üzembentartási feltételeiről

Közlekedési Minisztérium

3/1984. (Közl. Ért. 3.) KM utasítás a szakmunkásképző tanfolyamok óraterveinek és tematikáinak bevezetéséről

Nehézipari Minisztérium

34/1972. (NIM. É. 35.) NIM utasítás a Vegyi- és Robbanóanyagipari Felügyelet létrehozásáról

Ipari Minisztérium

116/1982. (Ip. K. 20.) IpM utasítás Ipargazdasági Intézet létesítésére

122/1982. (VIII. 4.) IpM utasítás az Ipari Minisztérium felügyelete alá tartozó vállalatok magasabb vezetőállású dolgozóinak fegyelmi eljárási szabályzata

111/1983. (Ip. K. 21.) IpM utasítás a szabványosításról

1/1986. (Ip. K. 9.) IpM utasítás a jamburgi földgáztermelési és szállítási együttműködéssel kapcsolatos főválalkozói feladatokról és hatáskörről

Belkereskedelmi Minisztérium

1/1987. (K. É. 13.) BkM utasítás a tanács végrehajtó bizottsága kereskedelmi feladatot ellátó szakigazgatási szervének feladatairól, hatásköréről és hatósági jogköréről szóló 1/1981. (K. É. 5.) BkM utasítás hatályon kívül helyezéséről

---

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2004. évi 117. számában kihirdetett, az iskolatej program támogatásáról szóló 127/2004. (VIII. 19.) FVM rendelet 4. számú mellékletének 1937. sora helyesen:

1937.	**1123852**	**Ászár**

(Kézirathiba)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT.** A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok.*

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben.**

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2004. évi éves előfizetési díja: 10 764 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlönyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot ..... példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve: .....

címe (város/község, irányítószám): .....

utca, házszám: .....

Ügyintéző (telefonszám): .....

2004. évi előfizetési díj fél évre 5382 Ft áfával ☐

egy évre 10 764 Ft áfával ☐

Számlát kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.: .....

.....

cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik — többek között — a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.
A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.
A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.
Éves előfizetési díja 2004. évre: 16 836 Ft áfával.
Példányonként megvásárolható a kiadó közlönyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

Előfizetési díj egy évre: 16 836 Ft áfával. ☐

fél évre: 8 418 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó gondozásában 2004. január 1-jétől jelenik meg a Közbeszerzések Tanácsának hivatalos lapja, a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

A Közbeszerzési Értesítő megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2004. évre: 94 700 Ft, fél évre: 50 000 Ft, negyedévre: 26 100 Ft.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

című lapot ..... példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város/község, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

Előfizetési díj	egy évre	94 700 Ft	☐
	fél évre	50 000 Ft	☐
	negyedévre	26 100 Ft	☐

Csekket kérek a befizetéshez ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Keltezés: ……

……

cégszerű aláírás

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.
A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.
Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.
Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +161 Ft.
A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.2398 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.